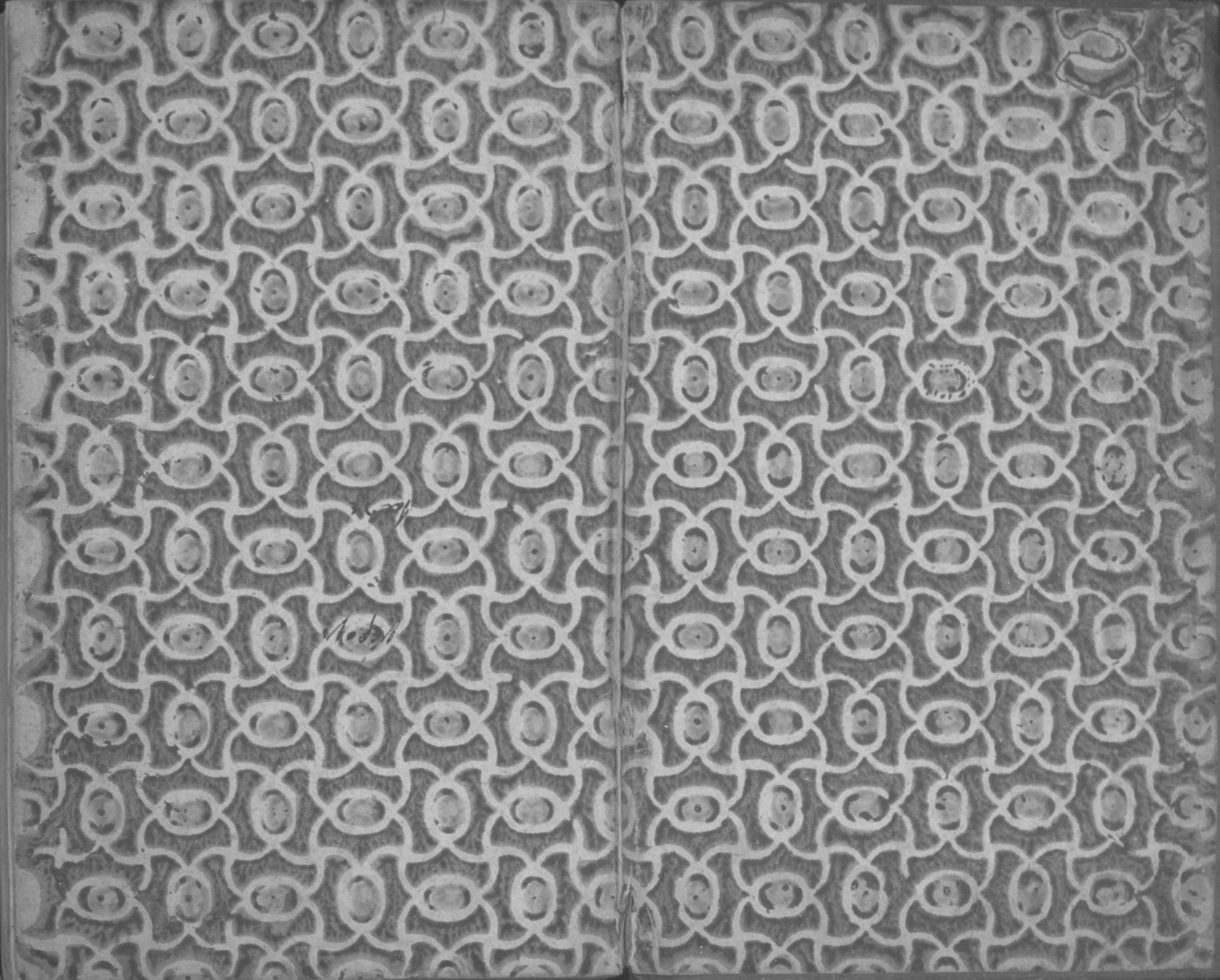

-pa

5. C. 1. 1 - pa

78.

ладру Папа Димитрия
теодора

подаритъ ево книгу

въ Билгоу

у члв МавъЗ.

КНИГА СІА ЗОВОМА

О Г Л О В Л О

Описана ради потреки и ползованія
препростишимъ и не книжнымъ языкомъ
Болгарскимъ долна Мусси, много-
грѣшнымъ во Іеромонастѣхъ и недостой-
нѣйшимъ Ігуменомъ Краль Марко-
вагъ Монастырѣ; иже во Скопје
оу Маркоа река храма стагъ ве-
ликомъченика Димитрія

Куріаль твоецъ пейчиновикъ
и издаа на тѣмъ иждивеніемъ и потцаніемъ
Блгоговѣнагъ во Свѣщенницѣхъ
ГДНЯ КОСТЕ СТОШИКА
Попа ѿ Призрена града.

ВЪ КЪДИНА ГРЪДЪ,
Дисменъ Кралевак: Оуніверсітѣта Пешанскагъ.

Григ. Слав. лит.
78

78

СЪГЛАВЛЕНІЕ ОБЫМЪ КНИГЪ:

Стрѣна.

Послѣдованіе, постриженіе монаха, съдѣаніе расси и камилавки.	л.
Сказаніе съ мѣтвѣ сѣагѣ Нифонта ѡак ѡвѣ пріѣтна естъ предъ Бгомъ.	л.
Молитва сѣагѣ Нифонта.	л.
Сказаніе съ мѣтвѣ сѣагѣ Трѣфѣна какъ потобѣетъ пѣти.	л.
Мѣтва свѣагѣ Трѣфѣна.	л.
Сказаніе какъ подобѣетъ зачитать ѡтрока ѡзвѣки.	л.
Чинъ блгвеніе ѡтрокѣвѣ.	л.
Мѣтва ѡтрокѣмъ немогущымъ спѣти болнымъ.	л.

Млтва за свѣ каква болѣсть
со параклисѣ Бгченѣ.

нѣг.

Млтва ѿ очесѣ призора си-
речь за оуроцы.

нѣс.

Повчѣнїе свѣкомѣ Хртїанѣ, ка-
кѣ подоблетѣ празновати
празницы Господскихѣ и
сѣтыхѣ и какѣ подоблетѣ
причаститисѣ сѣтымѣ при-
чащенїемѣ.

нѣи.

Молитѣ сѣагѣ Архангела
Михаїла.

нѣс.

Полѣ-

Полѣдованїе, потрїженїе мона-
ха, ѿдѣланїе рѣси и камилѣвки.

Приходитѣ Иеромонахѣ взѣмлетѣ
ѣпитрахїлѣ и глаголетѣ: Бгвенѣ
Бгѣ нашѣ: Трѣое: Престѣла трѣе:
Оте нашѣ: Ижѣ твоѣ ѣсть црѣство:
Потомѣ. Помилѣи насѣ Гди поми-
лѣи насѣ: слава: Гди помилѣи насѣ:
и ннѣ. Мрдїа двѣри: потомѣ. Гдѣ
помолимсѣ: ликѣ. Гди помилѣи:
тѣже. Молитѣвѣ сїю:

Ѡ иго твоѣ вѣко спсїтелное прї-
имїи раба твоего (или рабѣ твою
имѣкѣ) и сподоби ѣго во пѣствѣ соче-
тѣтисѣ избранныхѣ твоихѣ, ѣблѣцы
ѣго

ЕГО СЪДЕЖДОЮ СЪЩЕНІА ЦѢЛОМЪ ДРІ-
ЕМЪ ПРЕПОАШИ ЧРЕСЛА ЕГО: ВСАКАГВ
ВОЗДЕРЖАНІА ПОКАЖИ ЕГО, ПОДВИЖНИКА
ВО НЕМЪ И ВО НАСЪ ДУХОВНЫХЪ ТВОИХЪ
БЛАГОДАТЕЙ СОВЕРШАЛИ ДАРОВАНІЕ: МЛТ-
ВАМИ ПРЕСЪТІА БЦЫ ПРНОДВЫ МРІИ, И
ВСТЪХЪ ТВОИХЪ СЪТЪХЪ АМИНЬ.

И ПАКИ ГЛАГОЛЕТЪ: Г ДИ ПОМОЛИМ-
СА. ДИКЪ: Г ДИ ПОМИЛДИ.

БЛАГОДАРИМЪ ТЯ Г ДИ БЖЕ НАШЪ,
ИЖЕ ПО МНОЗЪИ МЛТИ ТВОЕЙ, ИЗБА-
ВИЛЪ ЕСИ РАБА ТВОЕГО (СИЛИ РАБЪ ТВОЮ
ИМЪ): ѿ СВѢТНЫА МІРЕКІА ЖІЗНИ, И
ПРИЗВАЛЪ ЕСИ ЕГО НА ЧТНОЕ СІЕ ѿБЪЩА-
НІЕ: СПОДОБИ ЕГО ПОЖИТИ ДОСТОИНВ ВО
АГГЕСКОМЪ СЕМЪ ЖИТЕЛСТВѢ, И СОХРА-
НИ ЕГО ѿ СВѢТЕЙ ДІАВОЛСКИХЪ, И ЧИСТЪ
ЕГѠ ДУШЪ И ТѢЛО СОБЛЮДИ ДАЖЕ ДО
СМЕРТИ: И ХРАМЪ СВЯТЪ ТВОИ БЫТИ
СПОДОБИ, ВРАЗДМИ ЕГО ПОМИНАТИ ТЯ

ВСЕГДА

ВСЕГДА, И ТВОА ПОВЕЛѢНІА, СМІРЕНІЕ
ЖЕ, И ЛЮБОВЬ, И КРОТОСТЬ ДАРДИ ЕМЪ,
МЛТВАМИ ПРЕСЪТІА ВЛЦЫ НАШЕА БЦЫ
И ПРНОДВЫ МРІИ, И ВСТЪХЪ СЪТЪХЪ ТВО-
ИХЪ, АМИНЬ.

ТАДАЖЕ ПОСТРИГАЕТЪ ЕГО КРЪТОВІ-
АНУ, И ГЛЕТЪ:

ПОСТРИГАЕТСА РАБЪ БОЖІИ (СИЛИ
РАБА БЖІА ИМЪ) ВО ИМА ОЦА АМИНЬ;
И СНА, АМИНЬ; И СЪАГВ ДУХА АМИНЬ:
НЫНѢ И ПРНВ, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ А-
МИНЬ. ТАДАЖЕ: СТАРЕЦЪ ЕГѠВЪ СЪБЛА-
ЧАЕТЪ ВО РАССѢ, И КАМИЛАВКЪ ПОЛАГАЕТЪ
НА ГЛАВЪ ЕГѠ И ТВОРИТЪ ІЕРОМОНАХЪ
СЪПЪСЕТЪ. АЩЕ ЖЕНСКІИ ПОЛЪ РАССѢ И
ЦРНЪ КАПЪ И ЦРНЪ КРПЪ НА ГЛАВЪ ЕА И
ДАЕТЪ СТАРЕЦЪ БРОЕНИЦЫ ВО РЪЦѢ ЕА.

СКАЗАНІЕ ѿ МЛТВѢ СЪАГВ НИФОНА
ТАКѠ ОВА ПРІАТНА ЕСТЬ ПРѢДЪ БГОМЪ.

НИФОНЪ БѢ ѿ ЦАРИГРАДИ, ВО ЮНО-
СТИ ПОЧИНА ГРѢХЪ ПОТОМЪ ПРІИДЕ КЪ

НЕКО-

НЕКОЕМОУ БЛИЖНЕМУ СВОЕМОУ ГЛАГОЛЕМО-
 МУ НИКОДИМУ, ОНЖЕ ВИДѢВЪ ЕГО
 ЧРНА ІАКЪ МЪРИНА И ГЛАГОЛЕТЪ ЕМУ:
 ПОЧТО ТАКЪ СТОРИ ТА БГЪ МЪРИНА?
 Блаженній Нифонъ позна грѣхъ сво-
 ихъ, притече къ покаанію и самъ
 себе бѣже по стѣ жезли на день и
 премилотовый; Бгъ пріятъ покааніе
 егѡ и сѣлѡ возлюбѣ егѡ и дарова
 емѡ прозорство и сотвори егѡ ви-
 дѣти та великіа іаже на нестѣхъ и
 іаже во рѣи сѣтъ: іаже во члцѣхъ и
 іаже во аггѣхъ, и іаже во дѣмонѣхъ,
 и іаже хошетъ подроенѡ разѡмѣти
 да четѣтъ житіе егѡ: кг Декѣмвриа:
 и многѡ чѡдныа вѣщи хошетъ видѣ-
 ти и многѡ хошетъ ползоватиса.
 Іакѡвъ грѣшенъ бѣ и іакѡвъ правѣ-
 денъ бысть, потомъ ради многое
 достѡинство егѡ и любѣніе еже и-
 мѣа

мѣа въ междѣ собою, даде емѡ паст-
 вѣ пастѣ овцы своа, Павломъ апломъ
 сотвори егѡ архіереа сонмѡ своемѡ
 стѡмѡ и сотвори егѡ пастыра людемъ
 своимъ новомѡ Ісраилю, и престави-
 са чѡдеснѡ и естъ мѣтва егѡ сѣлѡ
 блгопріятна оу Хртѣ Бга нашегѡ а-
 минь.

Овое сказаніе да чати илѣ самъ
 себѣ илѣ дрѡгомѡ на главѣ, кои е
 мошно боленъ, илѣ во големѡ саклетъ
 се на окатъ илѣ во длабоки грѣховы
 блголъ, некои илѣ некаква напастъ
 го наша ѡ грѣхотъ свои илѣ во сто-
 ка та илѣ во кѡка та илѣ во челадръ
 та, илѣ во нѣва та илѣ во лозѣ то,
 илѣ во дрѣа та илѣ во бахча та ка-
 ква некола да бѡде прѣмѡ да се испо-
 ведаатъ свѣ челадръ и да се сѡпростатъ
 меку себе и да се покаатъ и да сѡста-
 ватъ

БАТЪ ДА НЕ ЧИНАТЪ ЛОШО КАШО ЧИНИ-
 ЛЕ И ДА СЕ ПОМОЛАТЪ ПОПЪ И ПОПЪ ДА
 ИМЪ ЧАСТИ ОВАА МЛТВА И ДА ЗНАА
 ЦВРСТВО ЕЛЕ ИМААТЪ СЕЛАМЕТЪ КВРТУ-
 ЛДСЪ СИРЪЧЬ СПАСЕНІЕ, И ДА СЕ ЧАСТИ
 ЧЛВКЪ НА ГЛАВА КОГА БЕРЕ ДУША А КОГА
 ПРИМИРА СИРЪЧЬ НА ИСХОДЪ ДУШИ ЕМЪ
 ГРЕХОИ ТЕ МЪ СЕ ПРОСТВАТЪ ѿ ХРТА
 НИФОНТА ЕМЪ ЛЕСНЪ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕ-
 СТАВИ СИРЪЧЬ ДА ОУМРЕ РАХАТЪ.

МЛТВАМИ СТАГЪ ОУГОДНИКА ТВО-
 ЕГЪ НИФОНТА ГДИ ИИСЕ ХРТЕ БЖЕ НАШЪ
 ПОМИЛЪИ НАСЪ АМИНЬ.

МОЛІТВА ІТАГЪ НИФОНТА.

ГДИ БЖЕ СІЛЪ ВЕЛІКІИ И СТРАШНИИ,
 БОГАТЫИ И ПРЕСЛАВНИИ: ПРИКЛОНИ
 ОУХО ТВОЕ И ПОСЛУШАИ МА НЕКЛЮЧИ-
 МАГО РАКА ТВОЕГО, ИЖЕ ІУНЪ ѿ ЧРЕВА
 КИГОВА ИЗБАВИВИИ И ДАНИЛА ИЗЪ РОБА

ЛО-

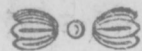

ЛОВВЪ ИЗВЕДЫИ ИЗБАВИ МА ГДИ ИИСЕ
 ХРТЕ ѿ ЛКАВАГЪ КНАЗА ТМЪ, И
 ЕГДА ХОЩЪ СКОНЧАТИСА НЕ СОСТАВИ ЛК-
 КАВАГЪ ДІАВОЛА ПРИИТИ НАДЪ РАКА ТВО-
 ЕГО, НИЖЕ ДА ВИДИТЪ ДУША МОА
 МРАКЪ БЕСОВСКИИ, ГДИ МОИ ИИСЕ ХРТЕ,
 НИЖЕ ВО ВЪЦѢ СЕМЪ, НИЖЕ ВО БДА-
 ЦИИ, НИЖЕ НА ВОЗДУСѢ, НИЖЕ ЕГДА
 ХОЩЪ ѿ ТѢЛА СЕГЪ РАЗЛУЧАТИСА И
 СКОНЧАТИСА ДА НЕ ОУСТРЕМИТЪ СМІИ
 ПРОКАЛТИИ НА СОКАЛНИЮ МОЮ ДУШЕ,
 ВНЕГДА СОСТАВЛАТИ ЕИ НЕЧИСТОЕ СІЕ
 ТѢЛО ДА НЕ ПОХИТИТЪ Ю ГДИ БЖЕ
 МОИ ДУХЪ ЛКАВСТВІА ВЪ ПОГИБЕЛЬ
 ВЛЕКЪЩИ И ДА НЕ ВИДАТЪ ОЧИ МОИ
 ГДИ БЖЕ МОИ ВЛКО НЕСЕ И ЗЕМЛИ: ГОР-
 ЧАИШИИ ЗРАКЪ ДІАВОЛСКИИ ЛСТИВОЕ ВИ-
 ДѢНІЕ И СОМРАЧЕННОЕ ЛИЦЕ ЕГЪ НЕ ВО
 ЧАСЪ ОНЪ КОНЧИНЫ МОЕА: ЦРЮ СТЫИ
 ТРИСТЫИ ПРЕВОЗНОСИМЫИ ПОСЛИ МЛТЬ

СВОЮ

и истинѣ своѣ на раба твоего во день
онъ. Бже Бже мой милость твоѣ;
посли Мѣхѣила чюдное воинство ко
мнѣ твоѣмъ рабѣ, послѣ во часъ онъ
Гавриѣла Рафаѣла великѣи свѣтилъ
чинначалникъ со всѣми пречистыми
бжественными ихъ чинми: ѡакъ да
сокрѣшатъ нестигаго змѣа глѣбинна-
го срежещѣаго на блгочестивное жи-
тѣе провождающѣхъ ѡакъ похитити
котораго и поглотити во погѣбель,
низложѣ его Гди Бже мой во часъ
исхода моего со всѣмъ съсквернен-
нымъ воинствомъ егъ во безднѣ,
во тмѣ, во нижнѣиша мѣста адо-
ва, во скрежѣта збѣвѣхъ, послѣ Гди
во часъ исхода моего милость твоѣ
и благодѣтрѣбѣе твоѣ и долготерпѣнѣе
твоѣ, простѣнѣю твоѣ: щедрѣты твоѣ
блгѣдѣтрѣбѣю твоѣю богѣтою во блго-
вѣстѣи

вѣстѣи и щедрѣтахъ послѣ Гди мой
Иисе Хрѣте радованѣе мое воскресѣнѣе
мое въ часъ онъ милостивагъ и че-
ловѣколюбѣца оутѣшитѣла бга: дхъ
истинный. ѡакъ да прѣимѣтъ дхъ мой
во радѣсть онѣю и сладѣсть: во воспрѣ-
тѣе безсмѣртнагъ веселѣа ѡакъ да ѡз-
свѣтѣтъ окрѣстѣ менѣ ѡрѣжѣе преѣходѣ-
щѣе и сокрѣшающѣе лѣкавыа мытарона-
чалники и словѣносѣтели испѣтѣтели
воздѣхъ и тмѣ прѣдстѣтели бжсныа
и нечистыа бжсы низложшимѣоса
мѣрзѣстѣмъ беззакѣнѣа во ѡгнѣ,
во адѣ, во глѣбинѣ. Тагъ возмогѣ
мимоитѣи во веселѣе и радованѣе и
свѣтлѣости внѣити къ тебѣ свѣтѣ
трисолнѣчномъ, и припаднѣти ко
щедрѣтамъ твоѣмъ и цѣловѣати пре-
чисты твоѣи нозѣ, и напѣлнитѣса
твоѣгъ бжтѣва и стѣагъ твоѣгъ дхѣа

и исповѣдати неизчѣтнаа и различнаа твоа чудеса елика сотворилъ еси со мною, какъ соживотворилъ еси и какъ въ бездны земныа возвелъ ма еси и во азъ самъ исповѣмса предъ стѣыми силами, какъ да веліемъ оужасомъ сладостію и радостію содержими веліе пѣніе, пѣніемъ возпоютъ оудивляеми твоего неизреченнаго благоуханіа благолѣпіа же и красоты. Оуслыши ма Бже Бже мой всегда беззаконюща предъ тобою Царю мой, Избавителю мой и сподоби ма такъ внити во славу твою иже образомъ мола са твоеи бѣлости; какъ же мола са твоему благагоудробию; какъ же мола са твоему безсмертному и живоподателному вжтвѣ. Молю са и еще и еще Гди мой Иисе Хрѣте во часъ исхода моего недостойнаго раба твоего послѣ ко мнѣ

мнѣ во бѣгодшїе и прохладѣніе твою всебѣтлѣю и всестѣю мѣръ дѣв пречтѣю сщѣнное сокровище богатства твоего: чтѣишю црковъ Хрѣте Бже нашъ, послѣ во часъ онъ блаженнаго предѣла и крѣла Іѡанна, и веліа свѣтила Аплы твои, Пророки и Мѣники и Еваггелїсты, воздержницы стѣители прѣпныа и прѣныа, во славу и честь воздааніа десницею твоею, еи Бже безсмертне оуслыши ма грѣшнаго и сподоби ма полѣчити великую славу твою, нестарѣемю и блаженною, и даждъ Гди веселіе, вѣщаніе всакой души молодшествоущыхъ, и дѣже аще речѣтса мѣтва сіа во посрамленіе и поношеніе скверныхъ вѣсвѣз, сокрѣши ихъ владыко державою крѣпости твоеа, погуби ихъ силне орѣжіемъ твоимъ, сокрѣши

крѣши ихъ державне высокій и
страшный молнією огнедыхновенныхъ
силы твоѣа, да вѣдетъ же Гди Бже
мой мѣтва сіа молодѣшнымъ роса
и ѡпдетъ сѣнь и тишина блгоуха-
ніе и радость, оутвержденіе и при-
кѣжище девновеніе и застѣпленіе, ѣи
молюса Бже Оцъ моихъ стѣхъ, ѡ
вѣка оугождашихъ тебѣ, не ѡрини
прошеніе мое сѣе стѣхъ, не ѡврати
моленіе мое іакѡ блгосѣрдъ, но вса-
ди во мѣтвѣ сѣи окоюдѣ остро о-
рѣжіе вѣчное нѣное исполнено многи
горести на бѣсы, на дѣхи лѣкавыа
исполнено многѡ простыню ѡста-
вленіа блгоубтрѣбїа же и блгостыню,
іакѡ аще приключитса молодѣше-
ствѣаи, и во многїхъ беззаконныхъ
ѡдержимыхъ речѣтжеса на дъ нимъ
молитва и моленіе сіе во часъ онъ;

ѡслаби

ѡслаби Гди таготѣ ѣгѡ: помилѣи
стѣи дѣхъ ѣгѡ и ѡсти ѡтоли, пѣти
ѣгѡ вѣнчай щедрѡтами твоими напи-
ши ѣгѡ мѣтїю твоєю, дѣрди ѣмѣ пи-
щѣ райскѣю, сочѣтай ѣгѡ беззаконїа
неизреченною почїною богѣтыхъ тво-
їхъ дарѡвъ, прости ѣгѡ, помилѣи
ѣгѡ, окалннѣю ѣгѡ дѣшѣ спси ю
щѣдре, застѣпи, соблюди, сохрани
по велицѣи твоѣи мѣти чѣколюб-
ствовалъ нанъ, послѣи къ нѣи дѣглы
мирны, послѣи, къ нѣи прѣчѣдїю твою
оутрѣбѣ, и прѣдѣстави ѣи прѣчѣла
твоа нѣдра всѣкагѡ блгоуханїа и-
сполни ѣгѡ, и да постыдѣтса ѡ ли-
ца ѣа мерзцыи и прѣлѣстницы дѣхи
лѣкаствїа начинающїи дерзнѣти и
смѣтїти дѣшѣ онѣ и дѣже бывѣетъ
сіа моа малла и худла молитва,
ѣи блко Гди Іисе Хрѣтѣ оуслѣши ма

В

іакѡ

Иакъ блѣгъ и дѣждъ блѣтъ и мѣтъ
сей моеи мѣтвѣ, и дѣрѣи всего себе
тамъ во кровъ и во застѣплѣнiе и
спѣсѣнiе и дѣже има ѡскверненнаго Ни-
фонга наречѣтса. Оуслыши ма Гдѣи
мѣтвивый и стѣый и подѣждъ ми е-
лика просиухъ и призваухъ дѣрѣвное
твоѣ има, емѣже подобаетъ всакаа
слава чѣстъ и поклонѣнiе во вѣки
аминь.

Сiа блѣженномъ, помолшѣса на-
праснѣ свѣтѣ возсiа израденъ и се
Гдѣ Исхъ Хрѣтосъ предста, оуклажи
сѣрдце егѣо свѣлѣ, цѣлова егѣо чест-
нымъ цѣлованiемъ трикрати чи-
словъ, преподобный же на коемъ
ждемъ цѣлованiи со многiа радости
глаголаше Аминь, аминь, аминь:
И глетъ емѣ Гдѣ блѣгiй рабе вѣрный
оуслышаухъ твоѣ молѣнiе и оусѣднѣ
сѣдамъ

сѣдамъ ти елика помолшѣса еси во
спѣсѣнiе родъ Хрѣтiанскомъ, вѣрою же
призывающаго и поминающаго има
твоѣ во молитвахъ же и во бѣжѣствен-
нѣи слѣжѣтѣ, предстанѣ и азъ емѣ
помощникъ во мнозѣхъ икѣшенiи и
во вѣдахъ, и скорбѣхъ, и зрадное же во
иждѣнiе и сѣхѣденiи дѣши егѣо,
сотворю бо мѣтъ во всакомъ члѣвѣ-
цѣ прославляющыхъ ма ради име-
не твоегѣо и призывающыхъ ма то-
бою: оутверждѣ и оукрѣплѣ егѣо и
сотворю со лица ихъ крѣпостiю моею
всакое бѣтовское сополчѣнiе, егдаже
ты хоцѣши прѣйти житiе сiе, азъ
прѣидѣ со чиномъ Анггскимъ къ те-
бѣ, и прѣимѣ твои дѣхъ во своихъ
дланѣхъ и оупокою та въ мирѣхъ
во лонѣхъ Авраама и Исаака и Иакъ-
ва, сiа рекъ Гдѣ наполнѣвъ чѣства
егѣо

ѿгвѣ блгодати многѣа ѿ стѣнию съ-
 стѣи ѿгвѣ, прѣпѣный же съсласъ возрадо-
 вася ѿ возвеселися, ѿ начатъ испо-
 вѣдатися бгѣ ѿ глати блко гди
 прѣиди сладкій ѿ красныи во хѣдое
 стѣе создание, прѣиде жизнь ѿ ра-
 дость ѿ блгодуханіе чѣтныи ѿ пречист-
 шыхъ аггелъ: ѿакъ да возвеселиши
 неключимаго раба твоего доврѣ при-
 шельзъ ѿси ѿже вса ѿполнааи слад-
 кій паче ѿзашнѣ блгвѣнъ градыи
 по моему, прославленъ ѿси неисто-
 щимыи блко помани ма, во славѣ
 своей, помани ма во добротѣхъ
 райскихъ, помани ма ѿже во выш-
 нихъ, помани ма ѿже во пѣсней ѿ
 пѣннѣ аггелъ твоихъ, помани ма
 ѿже на Херувимѣхъ, помани ма
 ѿже на Серафимѣхъ, блгвѣныи ве-
 ликій просвѣщеніе: просвѣщалаи выш-

наа

наа ѿ нижнаа, просвѣщалаи превы-
 спреннаа бжественное сіаніе очее: со-
 вершенное воображеніе: велѣа пѣчина
 толикагѣ неизреченнагѣ человекѣлю-
 кіа, донележе гди мой Іисе Хрѣте прича-
 щася духаніа; помилѣи ма не съ-
 стѣпи съ мене покрываа ѿ ѿсправлаа
 во вѣчнѣю жизнь сіа стѣомѣ исповѣ-
 дящася гдѣ нашъ Іисе Хрѣтѣ съ зра-
 це ѿгвѣ оусклабиса ѿ миръ чѣ рече Ни-
 фонъ мое чѣдо, ѿ рекъ къ немѣ взы-
 да на нѣса, праведныи же преставъ
 съ млтвѣ ѿ изыде къ мнѣ съ слѣ
 сладокъ, ѿакъ видѣніе млніа ѿмыи
 на лицѣ своемъ съсласъ блгодуханіе стѣ-
 гѣ дѣа исхождаше съ негѣ, ѿакъ
 мнѣтими во рай бжѣи ѿсмь, ѿгвѣ же
 десница ѿгвѣ насади, азъ водворѣхъ-
 са, сіоже велѣю млтвѣ тогда начахъ
 написати, ѿ со тѣшаніемъ назнаме-

нати,

нати, егда стоа молашеса ею иа-
куже во многихъ беззаконныхъ до-
стигающихъ во послѣдныи часъ ко-
нечныи ихъ, имѣтъ оутѣшеніе мно-
го, вегда прочитати ю самъ себѣ,
или нады младѣшнымъ вѣдаше бо
праведныи дѣломъ своимъ, иакъ во
послѣдъ егѡ воспатъ стѡю назна-
менную добродѣтельную егѡ мѣтвѣ,
ради многихъ спасеній, тогѡ ради
и той вышше начатъ ежественную
мѣтвѣ, вѣсѣда Бгѡви иакъ да и азъ
чистѣнше знаменную, составлю во
послѣдныа роды родвѣ, глаше бо
прѡв блженныи, иакъ велии мѡгутъ
мѣтвѣ стѣхъ во всакиа вѣды, и
скѡрби, и нѣжды помощи, аще кто
не со смнѣніемъ молигса, дѣа бо
стѣгѡ свѣтъ исполнени, и всакагѡ
разума и премѣдрости и вѣдѣніа
Бжїа Аминь.

Ска-

Сказаніе ѡ мѣтвѣ стѣгѡ Трѣфѡ-
на какѡ подобѣтъ пѣти.

Молигва стѣгѡ Трѣфѡна шо се
чататъ оу лозѣ, оу нивѣ, оу бах-
ча когда чини пакость нещѡ, или
грѣжъ оу лозіе или вѣтель или скачки,
или оу вѣтъ кѣтови конципи, или
црви или дѣва, кога престѣнаде не-
жатъ да родѣтъ, или гѣсеницы, или
соики, или залшы оу нивѣ, или ли-
сицы оу кокошки, или ерѣ ѡ оуцѡ
да има пакость во нещѡ, да доиде
Пѡпъ да сѡстѣгѣтъ водѣ и да пощрка,
покропи по мѣсто то, и да чѣти о-
выа молигвы, ѡбѣче вала да поста
ѣденъ дѣнь наймалѡ, пакъ да
се чѣти Канѡнъ стѣгѡ Трѣфѡна и
стѣхѣры нѣговы, поѣтомъ ѡвыа мѣ-
твѣ найпосле да ихъ чѣтитъ, и мѣ-
тѣа

тва тѣ сѣагѡ Нифонта тѣа, що
ѣсть писана предъ овыа мѣтвы си-
рѣчь: Гдѣи Бже силѣ: пакъ во сѣ-
пѣстѣ да спомѣнетъ и сѣаго Трѣ-
фѡна и Івліана и Евстатіа и Ко-
новна вртоградара и сѣаго и препо-
добнаго Нифонта, потѡмъ сѣыхъ и
праведныхъ Бго оцъ Івакіма и Анны
и всѣхъ сѣыхъ аминь.

Сѣнникъ: Гдѣи помѡлимса. Дикъ:
Гдѣи помилѡи.

Молѣтва сѣагѡ Трѣфѡна.

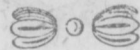
Сѣ шѣдше сѣи аггли и встѣпи-
ше сѣаго Трѣфѡна, и вопроси ихъ
сѣи, коеа ради выны послани бы-
сте ко мнѣ сѣи аггли; рѣша къ
немѣ, исполнити прошеніе твое, ис-
цѣлѣити сѣ рабныа твѡа призываю-
щыа

щыа Гдѣа Бга вседержителя тебѣ ра-
ди, сѣи же Трѣфѡнъ помѡлиса
предъ сѣими аггли Гдѣны гдѣа сѣце:
Бже вседержителю сотворивый негѡ
и зѣмлю, и море, и всѣа же въ нихъ
пославый оугодникѣ своемѣ Моу-
сеови жѣзль прѣсѣкъ море и раздѣ-
лѣити и, и сѣа камени водѣ источи-
вый во пѣстыню и напоивый жа-
дѡщыа люди, иже Петрови рѣкъ про-
стѣръ во море, и оукрепивый сѣго оу-
стѣрашагоса, и иже сѣа пѣть хлѣбови
наситивый народы, самъ вѣко Хрѣте
иже менѣ ради недостѡйнагѡ раба
своегѡ, рабыи образѣ воспріемый сѣ
прѡдѣвы Мрїи, и волю пострада-
вый и, и крѣстѣ и смѣртѣ воспріемый
за родъ члѣвѣческій, и по воскресѣніи
своемѣ мѣръ просвѣтилъ сѣа, оу-
слыши мѣа недостѡйнаго раба твоегѡ,

и ѿжени и беззвѣстны сотворивый
 а свѣри ратующіа мѣсто сіе, и хъ же
 се начинаю глаголю имена хъ: гусени-
 цы, прѣзи, цѣрцы, хрѣсты вѣпели,
 крѣпцы, мыши, гдѣлицы, чрвѣи мо-
 лѣи скини те тлѣтворныа мѣхѣи, мрѣ-
 вѣи, оубѣды, оубы, и азъ, и инаа
 таковаа тлѣворнаа заацъ, лысицы,
 ѣжовы слѣны градожити лютоости
 зависти и злыхъ члкъвхъ очесъ при-
 зора, сіа свѣа свѣзавъ хрѣте мой сло-
 ве молитвою мѣченника твоегѣо Трѣ-
 фѣна, и молѣніемъ стѣхъ твоихъ
 ѣггъ, ѿжени сіа всѣа ѿ сѣудъ, со-
 твори приходный пѣтъ и хъ тма и
 ползѣкъ, послѣ а во гѣры пѣстыа,
 а иже заа сѣаное просвѣти свѣ-
 томъ стѣхъ твоихъ ѣггъ именемъ
 твоимъ стѣмъ такъ сотвори: и
 клѣтвою сѣю низлагѣю звѣри сіа,
 ЗАКЛИ-

Заключаяю всѣхъ вредѣи свѣрѣе, за-
 клинаяю всѣхъ во стѣлпѣ огненныа
 стѣлпѣ по среди пѣчины морскѣа,
 и никакъже ѿмочивыйся, заключаяю
 всѣхъ во четверочѣстное дрѣво, и во
 лѣчи слѣнныа да бѣжитѣ во пѣстѣа
 мѣста и стѣи ратовавый смѣа ми-
 сленаго, и растрѣзавый тогѣо всѣа сплѣ-
 тенѣа, тои да искоренитѣ и всѣхъ ѿ
 мѣста сѣгѣо, а заа исполнитѣ всѣ-
 кое и зовѣліе мѣда и млѣка, закли-
 наяю всѣхъ свѣрѣе во чѣтыры дрѣаггъ
 Мѣхаѣла, Гаврѣѣла, оубѣѣла, Рафаѣла
 стаѣщыа и слѣжащыа прѣдъ стѣраш-
 нымъ и Цѣрскимъ престѣломъ, и
 глаголомъ непрѣстѣаннымъ вопѣютѣ стѣ,
 стѣ, стѣ Гдѣ Савѣа.з и проч: ѿ-
 идѣте ѿ мѣста сѣгѣо во пѣстѣа гѣры,
 во мѣста безѣодна и безѣоднаа, и
 дрѣже никтоже живѣтъ, тамъ оубѣо
 оубѣо-

оугото́васа вамъ пища во древесѣхъ
непло́дныхъ, тамъ и жити вамъ
повелѣвается, тамъ да соберѣтеса
вса вредѣщаю насъ: еди́нъ даръ
пріемше, жителство своё препроводи-
те, повелѣніемъ бо вамъ повелѣва-
ется, предста́тельствомъ Аггълазъ Гдѣ-
нихъ закли́аю васъ во стѣи Дѣхъ,
и во стѣго Мѣнка Труфѣна и во ѡ-
чиншвхъ Аггълскихъ, Херѣвѣмъ, Ге-
рафѣмъ престѣлы Гдѣства, власти и
силы Аггълы Архаггълы многѣочиты
и шестокрилати, и во чѣтныи и жи-
вотворѣщій крѣтъ, егѣже оужаса-
ются и трасѣтса преиспѣднѣа, чѣсть
егѣ влчное тѣло пріятъ, и крѣвь
чѣтнаа на немъ изліася, и гвѣзды
внизошаса во пречѣтныхъ оудѣвхъ,
бѣжѣте сквернаа ѡ крѣта Хрѣтова ѡ-
гонѣмаа ѡакѣ прахъ расточѣтса,

ѡакѣ

ѡакѣ восокъ растапѣйтеса, и безвѣст-
ни вѣдите ѡ плодѣ сегѣ, ѡакѣже во-
сокъ не трпѣтъ огнь, сице и вы ра-
стапѣйтеса силою и дѣйствиемъ чѣтна-
гѣ и животворѣщагѣ Крѣта ѡ самѣмъ
Хрѣтѣ Бѣгѣ нашемъ, егѣже слава
и держава во вѣки аминь.

Моли́тва вторѣа стѣгѣ Тру-
фѣна. Гдѣ помѣлимѣа.

Во има Оца, и Сѣна, и стѣгѣ
Дѣа, азъ рабъ Бѣгѣ Труфѣнъ крѣ-
пѣщѣмѣа и раздѣлающѣмѣа и мѣ-
жающѣмѣа во мѣкахъ и во подѣви-
зѣхъ моѣхъ, во галѣтѣемъ градѣ
апамѣйсирскимъ градѣ великѣ ѡдер-
жащѣ странѣ онѣ ѡ нечѣстѣхъ све-
рѣй, и инаа гѣбителнаа злодѣй-
ствелнаа живѣтнаа навѣтѣющѣа
сѣа-

сѣла на и винограда, вртограда же
и нивы и дерева начнѣ глаголати кое-
гвѣждѣ свѣрю и мѣ гдсеницы, червѣи,
прѣзи, хрѣсти в рѣпели грижи, крѣицы,
гноишницы, мѣши и дрѣги различ-
ныхъ роды скинѣпи, мравѣи, скорпѣи,
змѣи, многоножка мѣхи, мѣшицы
и инаѣ такоба иже на пакость чл-
квмъ приходѣла, заклинаю вѣсз
свѣ свѣрѣи во многоочити хрѣвѣмъ
и Серафѣмъ и во небныхъ силы пред-
стоѣшыхъ прѣдъ Бггомъ во вышнихъ,
и вопѣющихъ и глаголющихъ стѣ,
стѣ, стѣ Гдѣ Саваѣ.о.х и проч: И-
же изыдѣти съ мѣста сегѣ сѣла-
на сѣ, заклинаю вѣсз вѣл вредѣ-
ла во велимъ и страшнымъ име-
немъ Хрѣтовымъ егѣже оуслыша ка-
мень раскѣдѣса, иже изыти ѿ мѣ-
ста сегѣ и съ обитѣли сѣа Хрѣта стѣ-

гв

гв и мѣкѣ, паки заклинаю вѣсз име-
немъ Хрѣтовымъ Гдѣмъ нашимъ, и-
зыдѣте ѿ сѣа и ѿидѣте во безплод-
на мѣста, и дрѣже никтоже съ члѣкѣ
живѣ, и ни гласъ птѣчѣи слышитѣса,
аще ли прѣслѣшаетѣ менѣ и не изыдѣте
вѣдѣте съ нынѣ свѣзани, и да по-
слѣтѣ Гдѣ на вы птѣицы стѣгѣ Ко-
новна вртоградѣа иже на сѣ сотво-
ренныхъ и поадѣтѣ вѣсз аминѣ.

Молѣтва третѣа стѣгѣ Трѣфѣна. Гдѣ помолѣмѣа.

Вѣлако Гдѣ Вседержитѣлю тѣвѣ при-
падаю и молюса азѣ недостѣиный
рѣбѣ тѣвоѣ Трѣфѣнѣ, оуслыши насѣ
молѣщихъса тѣвѣ, и оумилосѣрдѣса
на смиренѣе моѣ, и да непрогнѣвѣе-
шиса на мнѣ, аще паки проглаголю

кз

кз тебе блгодтрѣбне виждь смиреніи
 мое, виждь ѡслобленіе людѣи сво-
 ихъ, и ѡакъ члколѹбевцъ оумилосѣр-
 диса на дѣла рѣкѹ твою, и послѣ-
 блко аггела твоего иже на дз свѣр-
 ми имѹщаго власть, да ѡженѣт
 сіа ѡ вертограда сегѹ или нивы
 или винограда, или древеса, или цо-
 годъ, егѹже насади десница твоя
 ѡжени ихъ гдѣи, запрети имъ па-
 лицю желѣзною, сокрѹши ихъ, ѡже-
 ни ихъ ѡ мѣста сегѹ стѣгѹ во пѣ-
 стыа гѹры, и азъ вѣмъ блко ѡакъ
 дѣла ради моихъ сотворилъ еси сіа
 сеа: иже на всакъ рѣдъ прогнѣвѣв-
 шихъ тѣа, тебе блгопретѣннаго вѣ-
 кѹ и промысленника душамъ на-
 шимъ, ты бо реклъ еси блко ѡакъ
 не могѹ члколѹбевцъ сый, безчлвѣч-
 нѹ что содѣлати млтвѣе млтвѣмъ мнѣ

же,

же, и всѣмъ призываѹщимъ бѣди:
 ѡакъ ты еси бгъ нашъ, и мы дѣла,
 и има твое призываемъ, ешеже
 праведномѹ глаголющѹ и молащѹса
 се аггелъ гдѣи преста ѡ десницю егѹ
 гла: радѹсѣа вѣнечниче хрѣтовъ и
 нашъ трѹфѹне, оуслыша гдѣ бгъ
 млтвѹ твою, и исполнитъ все про-
 шеніе твое; прпѣный же и добрый
 подвижникъ глагола ко аггелѹ:
 Молютисѣ гдѣи мой скажи ми страш-
 ное и славное има твое и оувѣмъ
 кто еси и во всѣмъ послѣдѹ ти,
 аггелъ же гдѣи глагола кз немѹ,
 вонми страдалче трѹфѹне, Ѳигіюла
 сказаетсѣ има мое, и доидѹша ѡба
 во винограды, или вертограды, нѣ-
 кій, и видѣша пакость творащѹю
 бѣдѹ, прослзѣвѣса праведный и рече:
 ѡакъ возвеличишасѣ дѣла твоя гдѣи,

с

и

и вса премѣдростію сотвори азъ єси,
 и ставъ аггълъ Фиргійолъ и рече ѿмъ:
 гла бамъ свѣри земныя сѣщи во
 виноградѣ или вртоградѣ сѣмъ, чѣ-
 кв глаголетъ вседержитель доволни
 будите снѣдію сею, со властію запре-
 щая бамъ изыдите ѿ винограда
 или вртограда сегѡ, и видите во
 пѣстыя горы чѣмъ во препитаетъ
 басъ Гдѣ силъ, своегѡ ради домо-
 строителя и оугодника Трѣфнѣ
 и авіе предъ очима єгѡ сочистиса
 виноградъ или вртоградъ, видѣвъ
 же рабъ Бжій преславное то чѣдо
 падъ на нозѣ аггълъ и рече: Мол-
 тиса Гдѣ мой, и подобныя чѣмъ
 страсти бѣдѣ приводятъю ѡжені-
 и ѡвѣщавъ аггълъ рече: аще имаше
 милосѣрдіе, иди и ты запрети свѣ-
 ри и сочиститса виноградъ или врто-
 градъ

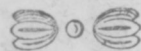

градъ ѿ нихъ, и всакоє ѿ нихъ
 сѡзлѡбленное мѣсто, а и дѣже не
 можеша шедъ сотвори мѣтѣвѣ и ка-
 нѡны, и сохранитса тѣ, и се азъ
 сѣи чѡкою и исполню вса хотѣніа
 твоѣ, и видѣ аггълъ ѿ негѡ, во-
 ставъ же рабъ Бжій Трѣфнѣ сотво-
 ри ꙗкоже завѣщавъ ємѣ аггълъ Гдѣ,
 и видѣ во села во вртограды, во ви-
 нограды, во житницы, во дрѣвеса
 нетворѣщаа плода, и изгна вса
 творѣщыя бѣдѣ и вси прославихомъ
 Бга творѣщаго преславнаа славымъ
 оугодникѡмъ своимъ Трѣфнѣмъ,
 и бысть радость веліа во все мѣсто
 оно, и гла стѣй Трѣфнѣ всѣмъ
 свѣремъ пакостнымъ: заклинаю басъ
 вса пакостныя свѣри претѣщыя ѿ
 винограда во вртоградъ, ѿ нивы
 во дрѣвеса творѣще пакость рабѡмъ

Бжїимъ ^{имкз} заклинаю васъ страш-
нымъ ^{именемъ} Гда нашего Ииса
Хрта и Бга Вседержителя, сотвор-
шаго нбо и землю, и море и все же в
нихъ, ѿ егво же лице море видѣти
покрѣже, нбо и земля трепещетъ,
и источники и рѣки исшшдтса и
основанїа земли подвижтса, оу-
бойтса и ѿдчиѣтса во преста-
мкста, и тамъ питайтса, и
изыдѣт ѿ мкста сего, егвоже на-
сади десница Гда ащели не посла-
шлетъ мене, послати иматъ Гдъ
Бгъ Анггла своего, запретитъ вамъ
и призветъ некоторые птицы иже
надъ васъ, и поадѣтъ васъ, и ис-
полнитса плнтва ваша свѣлв, иже
сѣтъ имена сїа прѣзи, гвсеницы,
вѣтели, грижи, сланы, голофѣ, мы-
ши, крѣтицы, гноишницы, конци-

пи,

пи, ежови, залци, чкрапли, смїи,
осы, стршны, и инаа различнаа
члѣтворныа мѣхи, мѣшицы и по-
добнаа симъ да ѿстѣпатъ ѿ сюдѣ,
благодѣтїю и щедротами и члѣколю-
бїемъ Гда и Бга нашего Ииса Хрта,
емѣже, подобѣтъ всакаа слава
чѣсть и поклонѣнїе со Оцѣмъ и стѣмъ
Дхѣмъ, ннѣ и приснѣ, и во вѣки
вѣкѣвѣ аминь. И пакѣ Сщѣнникъ
глаголетъ: Къ Бгѣ помолїмса.
Дикъ же: Престѣла Бже спси насъ.
Сщѣнникъ млтвѣ сїю:

Бже дѣво радѣиса блгодѣтнаа Ма-
ріе, Гдъ съ тобою, радѣиса, такъ
ты зачала еси плѣтїю сна Бжїа.

Радѣиса, такъ ты егво во чревтѣ
своемъ носила еси.

Радѣиса такъ егво родила еси.

Радѣиса такъ егво со сосца питала
еси.

Радѣиса ѿкѡ емѸ во ѿсли кланалиса.

Радѣиса ѿкѡ Хрѣта во црѣви по трѣ днѣхъ събрѣтала еси.

Радѣиса ѿкѡ Хрѣтосъ воскресѣ изъ мѣртвѣхъ, и възиде на небо.

Радѣиса ѿкѡ и ты на небо възита еси.

Радѣиса ѿкѡ ты на землѣ мѣрътвориши.

Радѣиса ѿкѡ ты дѣствомъ агтѡвъ, и славою стѣхъ превосходиши.

Радѣиса ѿкѡ ты еже хощеши оу сна своего съ насъ непростѣ можешѣ.

Радѣиса ѿкѡ сподобилася еси сѣсти близъ престѣла троицы.

Радѣиса ѿкѡ ты мати еси людемъ съзлюбленнымъ иже къ тебѣ прѣтектѣ.

Радѣи-

Радѣиса ѿкѡ твоѣ радости во вѣкѣхъ не скончаваются.

Радѣиса бѣгодѣтнаѣ Маріѣ Гдѣ съ тобою, и тебѣ съ нами ѿминь. Потомъ глаголетъ сщѣнникъ; мѣ мѣченицы стѣи моли те бѣга ѡ насъ, и прѣидѣте на помѡщъ рабѣ бѣжемѣ имъ, Исѹхѣ, Мелитонѣ, Иракліѣ, Смарагдѣ, Домнѣ, Евникѣ, Оуалѣ, Бѣвѣанѣ, Клавдіѣ, Прѣскѣ, Феодѡлѣ, Евтѹхѣ, Іѡаннѣ, Зѡнтѣ, Иліанѣ, Сосѣніѣ, Кѹрѣаггѣ, ѿетѣ, Флавѣ, ѿкакѣ, Евдѣкѣ, Лѹсѣмахѣ, ѿлександрѣ, Иліѣ, Горгонѣ, Евтѹхѣ, ѿланасѣ, Кѹрѣллѣ, Сакердѡнѣ, Нѣколѣ, Оуалерѣ, Филоктѣмѣ, Северіанѣ, Хѡдѣ, мѣнцы всечестнѣи четѣридѣсѣти мѣитѣса Хрѣтѣ бѣгѣ нецѣлитѣса бѣноградѣ семѣ, илѣ вѣтоградѣ, нѣвѣ сѣи дрѣвѣсамъ сѣмъ, ѡ

вредѣ-

БРЕДАЩА Є, И Ў ВСАКІА БѢДЫ АМИНЬ
 ПОТОМЪ КРОПИТЪ СЩЕННИКЪ СЩЕННО
 ВОДОЮ ВСЕ МѢСТО ОНО, И ТВОРИТЪ
 УПѢСТЪ И ПОМИНАЕТЪ ВЫШЕ РЕЧЕННЫ
 ОУГОДНИКОВЪ ХРІТОВЫХЪ.

СКАЗАНИЕ КАКЪ ПОДОБАЕТЪ ЗАЧЕ
 ТИ ОТРОКА АЗЪ БУКИ.

КАДЪ ЖЕ ДѢТЕ ДА ЗАЧЕ КНИГ
 У ПРВУ ТРЕБЕ ПОПЪ ДА МЪ ЧАСТИ МОЛ
 ТВЫ НА ГЛАВА, ПАКЪ ПОСЛЕ ДА МЪ СЕ КА
 ЖЕ АЗЪ БУКИ, ЗАЩО БЕЗЪ БЛАГОСЛОВІА
 БЕЗЪ МОЛІТВА КОИ ПОЧНЕ ДА РАБОТ
 НЕЩО, ОНО НЕ ИЗЛАГАТЪ ХАРНУ, СКЮЩІИ
 ВО БЛГВЕНІИ ВО БЛГОСЛОВІИ И ПОЖИДЪТЪ
 ЗНАЙТЕ БЛГВЕНІИ РОДИТЕЛІЕ ЄЛЕ СВЕКА
 РАБОТА БЕЗЪ МОЛІТВА НЕ СЕ ПОЧНЕДЪТЪ
 ЖЕРЕКА СЕМЕ КОГА ЖЕ ВАКАТЪ НА НИБА
 ЖЕРЕКА ГДМНО КОГА ЖЕ НАСАДИШЬ, ЛО
 ЗІЕ КОГА ЖЕ ЗАСАДИШЬ, ТЕМЕЛЬ НА

КЪКА

КЪКА КОГА ЖЕ ЗАПРАВИШЬ, ОУ НОВА
 КЪКА СЕФТЕ КОГА ОУЛЕГНЕШЬ ДА ДЫ ^{перва}
 СЕШЬ, ЖЕ ДА ВЫКНЕШЬ ПОПА ДА ТИ ^{пуги}
 ЧАСТИ МОЛІТВЪ, ПАКЪ ПОСЛЕ ЖЕ ЗАПА ^{оумз}
 ЛИШЬ ОГЕНЬ. ВИДИТЕ КАКЪ НАЙМАЛА
 НЕКОА РАБОТА, А КЪ ФАТИШЬ БЕЗЪ
 БГОМОЛСТВА, НЕ СМЪЕШЬ ДА ФАТИШЬ,
 А КЪ НЕМАШЬ ПРИ СЕБЕ ПОПЪ, А ТЫ
 САМЪ ЖЕ СЕ ПРЕКРЕСТИШЬ, И ЖЕ РЕКЕШЬ:
 ВО ИМА ОЦА, И СНА, И СТАГЪ ДУХА
 АМИНЬ; ИЛИ А КЪ НЕ ЗНАЕШЬ И ТОЛКЪ
 А ТЫ ЖЕ РЕЧЕШЬ: ЄЛА БЖЕ ПОМОЗИ;
 КОГА СВЕКА МАЛА РАБОТА, МАЛО БГО
 МОЛСТВО САКАТЪ, А ГОЛЕМА РАБОТА
 МНОГО БГОМОЛСТВО ТРЕБЕТЪ, А ДИЛА
 ОУЧЕНИЕ КНИГА ДА СЕ ПОЧНЕ БЕЗЪ МО
 ЛІТВА, ЦО СІ У ЗАКОНЪ НАШЪ И ВЪРА
 НАША, СВЕ НА ПИСАНИЕ ВЫСИТЪ, ДА НЕ
 Є ПИСМО СВЕ БЫ СЕ ЗАБОРАВИЛО, И БГЪ
 ДА ЛИ ИМА ИЛИ НЕМЕ НЕ БЫ СЕ ЗНАЕЛО,

И

и каолз тога и бы Царѣ, алз кацо
 Царѣ, аще во време идолопоклонство
 заради тоа викатъ дѣволз кой
 да забчитъ книга бѣзъ вѣгомолства
 при сѣка мѣ оукраде память ѡ де
 тета, да не може да оучитъ, да
 мѣ иде на задъ, да заборава, да не
 прифака, а за таквога има дрѣгн
молитвы оу великій трѣбникъ да мѣ
се чѣти: Бѣзъ мѣтвъ напѣде дѣво
ла мѣ доока оу мѣтъ мѣ пойде на
прѣдъ, тыя мѣтвы во оваа книга
 не ги пасахъ, салтъ писахъ на прѣж
 ни те мѣтвы хѣва во чисто нека се
чѣтатъ, пакъ нема страхъ ѡ нищо
зере Бѣзъ ѣтъ нашъ милостивъ како
же ги чѣти Попъ акъ ѣ оу црква да
земе на себѣ и петрайлъ и сѣдежда
аколи ѣ оу некаа кѣка самъ петрайлъ
да земе, и да речѣтъ: Бѣвѣнъ Бѣзъ
нашъ:

нашъ:

нашъ: Оу гый Бѣже: Оу че нашъ: Пѣ
твоѣ ѣтъ цртво: Гди помилди вѣ:
слава и ниѣ: Прѣидите поклонѣмса
и ѡ аломъ лг

Чинъ блгвинѣ отроквѣ.

Блгвлю Гдѣ на всакоѣ врѣма:
слава и ниѣ: аллилуѣа г: пѣгомъ
ѣктенѣа да речѣтъ.

Миромъ Гдѣ помѣлимса.

Ѧ свѣшнѣмъ мирѣ, и ѡ спасѣнѣи
дѣшъ нашихъ, Гдѣ помѣлимса.

Ѧ ѣже низпослати на отрочѣ
сѣ, дѣха прѣмѣдрости и разѣма, и
ѡ вѣрѣти ѣмѣ оумъ и оуста, и про
свѣтити срце ѣгѡ ко прѣлѣтѣю наказѣ
нѣа дѣврыхъ оучѣнѣи, Гдѣ помѣ
лимса.

Ѧ ѣже всадити во сѣрдце ѣгѡ,
зачало прѣмѣдрости страхъ своѣ
Бѣже

Бжественный, и темъмъ вѣсть юности
вѣгнати въ срца егво, и просвѣ
тити оумъ егво, Гдѣ помолимса.

Ѡ еже вѣрети оумъ егво, еже
пріати и разумѣти, и паматство
вати вса дѣбра и дѣшеполѣзна
оученіа, Гдѣ помолимса.

Ѡ еже подати емѣ прістѣ
щю престолѣ егво мудрость, и вс
лѣти ю во срдце егво, іакъ да на
читъ егво, что есть благогод
предъ нимъ, Гдѣ помолимса.

Ѡ еже преспѣати емѣ прем
дростію и возрастомъ во слѣвѣ Бж
Гдѣ помолимса.

Ѡ еже быти емѣ премдростію
и добродѣтельнымъ житіемъ,
блгостоаніемъ во православнои вѣ
рѣ, радость и оутѣшеніе родите
лемъ своимъ, и цркви православно

ка.оличестѣи во оутвержденіе, Гдѣ
помолимса.

Ѡ еже избѣвитиса емѣ и намъ
въ всакіа скорби, гнѣва и нѣжды,
Гдѣ помолимса.

Застѣпи, спаси, помилѣи и со
храни егво и насъ Бже твоєю блго
датію.

Престѣю, пречтѣю, преблгвѣннѣю,
славнѣю, блчцѣ нашѣ Бцѣ, и прісно
дѣвѣ Марію, со всѣми стѣыми по
манѣвше, сами себе, и дрѣгъ дрѣга,
и весь животъ нашъ Хрѣтѣ Бгѣ пре
дадимъ. Дикъ: тебѣ Гди.

Іакъ подобѣтъ тебѣ всакаа
слѣва: таже тропарі сіа гласъ е.

Іакъ посредѣ оученикѣвъ тво
ихъ пришѣлъ еси спсе, миръ даа
имъ, пріиди и къ намъ, и спси
насъ.

Безкни́нжыа оученики Духъ тво
 стый наказатели ꙗви Хр҃те Бже,
 многовѣщаннымъ различіемъ ꙗзы
 квъ прелесть оупразни ꙗкѡ все
 силенъ.

ꙗзыки иноподанными съновіа
 еси Хр҃те Бже твоа оученики,
 тѣми гдѣ проповѣдаютъ слова и Бг҃а
 подающаго душамъ нашимъ вели
 млть. Слава Оцѣ, и Сн҃у, и ст҃о
 му Духу. Црю небу, оутѣшителю
 душе истинны, иже вездѣ съи, и во
 исполнаи, сокровище благихъ,
 жизни подателю, прииди и всели
 въ ны, и соисти ны во всакіа сквер
 ны, и спаси Бже души наша.

Иже и приси во вѣки вѣки
 аминь. Шилосердіа двери ѡверз
 намъ благобнна Бже, надѣющіа
 на гдѣ да не погубнемъ, но да изы

ВИМСА

ВИМСА ТОВОЮ ѡ ВѢДЪ: ТЫ КО ЕСИ
 СПАСЕНІЕ РОДА Хр҃тіанскаго.

ТАЖЕ ДАЕТЪ БУЛІЕ ДА ЦЕЛѢВАТЪ,
 и со рѣка Попъ нека гдѣ прекрсти и
 нека мѡ рече: Во имя Оцѣ, и Сн҃а,
 и ст҃аго Духа, аминь, на негова
 глава и да мѡ чати оуба молитвы
 да речетъ: Гдѣ помолимса. Аиже:
 Гдѣ помилди.

Гдѣ Иисе Хр҃те Бже нашъ, вселивѣи
 са во срца дванадесать Апоствалъ
 твоихъ нелицемѣрнѡ, блгодатію
 ст҃аго Духа, сошедшаго во видѣ
 огненныхъ ꙗзыкъ, и сихъ оустнѣ
 ѡверзл еси, и начаша глаголати
 иными ꙗзыки: самъ и нѣтъ послѣ
 сего Духа твоего ст҃аго, на отроча
 сіе, имже и насади во оушеса сердца
 егѡ священна писаніа, ꙗже рѣка
 ТВОА

твоя пречистаа на скрижалѣхъ изъ-
брази законоположенихъ Моусею,
вса прѣчала душеполѣзнаа оучениа
даждь емо навикнѣти кромѣ всако
гво препатїа, во славо преставго
мене твоего, ты бо еси блгвенъ
препрославленъ, со безначалнымъ
твоимъ Оцемъ, и со престымъ,
блгимъ, и животворящимъ твоимъ
Дхомъ, и нѣкъ и присно, и во веки
вѣкѣвъ аминь. **Гдѣ** помолїмо
Днѣхъ: **Гдѣ** помилѣи.

Молїтва вторая.

Гдѣ Исѣ Хрѣте Бже нашъ, вселивый
са и просвѣтливый сердца, двадесати
и четырымъ стымъ твоимъ оучени-
комъ и Апостолымъ, и Еваггелї-
стамъ твоимъ, Іваннѣ, Матѣею,
Маркѣ, Луцѣ, научивый и просвѣ-
тливый

тливый стѣго первомѣника Стефана,
самъ и нѣкъ Гдѣ, просвети оумъ,
и оумдори сердце раба твоего, о-
трока сего имѣхъ во еже прїати на-
казанїе, и навикнѣти бжественнаа пи-
санїа, и вса душеполѣзнаа оучениа,
оутверди его во православнои вѣрѣ,
и просвѣти его свѣтомъ бжествен-
наго разума, страхъ твой всади во
сердце его, такъ да побѣдится во за-
конѣ твоемъ день и ношь, и запо-
вѣди твоя свѣдѣтельнаа со юности
соклюсти да научится, мѣтвами
prechistaya prevlagoslovennaya bla-
governitsy nashay byy i prisnodavy
Mriy, siloy chynagw i zhivotvoray-
shagw krtay, moleniym chynagw i
slavnagw krtitelay tvegow prrofay i
Predtchey Iwannay, styx slavnux
i vsekhvalnyx aply, stagw aply
D и

и ѿліста Матѳеѧ, и стѣхъ мѣ-
никъ Агапіта, Прокопіа, Фвліппа
и всѣхъ стѣхъ твоихъ, ѧкѡ ты
еси просвѣщеніе наше, и дѡшъ и тѣ-
леса нашихъ, и твѣѣ слава возсы-
лаемъ, со безначальнымъ твоимъ
Отцемъ, и престымъ, и благимъ
и животворящимъ твоимъ Дѡмомъ
и нѣѣ и пріснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ
аминь. По томъ да га прекрестъ
Попъ со десница, и да мѡ речѣтъ
Стѧни добрѣ, стѧни со страхомъ
Бжїимъ, оусѣрднѡ внимай Бжествен-
нымъ оученіемъ во слава Бжїю,
аминь. Та пакъ же чѧти ѡктенію
речѣс:

омилѡи насъ Бже по величїю
мѡти твоѣй, молимтисѧ оуслышѣ
и помилѡи. Дикъ. Гди помилѡи

еще

еще молимсѧ Гдѡ Бгѡ нашемъ
ѡ еже призрѣти милостивѡ на ѡ-
трочѧ сїѣ имъ и низпослѧти емѡ
во сердце, во оумъ, и во оуста егѡ
Дѡа премѡдрости, разума же, и бла-
гочестїа и страха твоегѡ, и про-
светити егѡ свѣтомъ твоегѡ бгѡ-
размїа, и подѧти емѡ силѡ, и
крѣпость во еже скорѡ прїѧти, и
спѣшнѡ навикнѡти бжественнагѡ
закѡна егѡ наказанїю, и всѧ дѡ-
браѧ и полѣзнаѧ оученїа: и еже
предспѣвати емѡ премѡдростїю и
разумомъ, и всѣми добродѣлами и
исполнѣніемъ заповѣдей егѡ, во сла-
ва престѧгѡ своегѡ имени, и дарѡ-
вати емѡ здравїе, и долголѣтна
сотворити егѡ, ко созиданїю и оу-
крашенїю цркви своеѧ стѡла; рцѣмъ
всѣ, Гди оуслыши, и милостивѡ

D 2

поми-

помилѣи. Лицк: Гди помилѣи ѿ
 Сщѣнникк: оуслыши ны Бже Спа-
 сителю нашъ. И пакк же га пощр-
 катъ со крстена вода и же мѣ речѣтъ:
 Приими чѣдо наказаніе, и страхъ
 Бжій да вселитса во срце твое; то
 бо єсть начало премудрости, и сѣмъ
 просвѣтитъ оумъ и срце твое, еже ра-
 зумѣти и знати Гда, и творити
 волю єгво на всакоє время: во има
 Оца, и сна, и ст҃аго Дха, аминь.
 И же чинитъ спѣстъ, и жеси и дѣтъ
 смиромъ дѣте то оу Даскала єднѣакъ
 каде шо ималъ рабѣта негова.

Молитва 3. Отрокѣмъ немощ-
 нымъ и мати болнымъ.

Оваа молитва се чати болномъ
 чоѣкѣ, шо не го фажа сонъ, не може

да

да заспѣтъ ни дѣнь ни ноѣкъ, да
 доидетъ Попъ, и да мѣ стѣитъ
 кр҃гомъ шо кр҃титъ вода, да мѣ го
 стѣитъ вышше глава, и да речѣтъ:
 Благословѣнъ Бгъ нашъ. Сщ҃ый Бже.
 Црст҃гаа троице. Оче нашъ. Иакъ
 твое єсть царство. Помилѣи насъ
 Гди, помилѣи насъ. Слава. Гди по-
 милѣи насъ. Милосѣрдїа двѣри. По-
 томъ: Гдѣ помолимса. Лицк: Гди
 помилѣи.

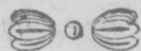
Бже великій, хвалный, и непо-
 стижимый, и неисповѣдимый, соз-
 давый челоѣка рѣкою твоею, перстъ
 взѣмъ со земли, и образомъ твоимъ
 почтивый єго Иисе Хр҃те, прежелѣемое
 има, со безначальнымъ твоимъ От-
 цемъ, и со прст҃ымъ и благимъ,
 и животворѣющимъ твоимъ Дхомъ,
 лависа на рабѣ твоемъ, и пакк, и по-
 стѣти

свѣти ѿго душю и тѣломъ, оумо-
 лѣемъ съ преслѣбныа влчцы нашѣа
 Бѣцы, и приснодѣвы Маріи: стѣхъ
 небныхъ силъ безплѣтныхъ, и чт-
 нагъ слабнагъ предгѣчи, и крестн-
 тела Іуанна, стѣхъ слабныхъ,
 всѣхвалныхъ Апавъ, иже во стѣхъ
 оцъ нашихъ, и вселѣнскихъ оучн-
 телей, Васіліа великагъ, Григоріа
 Бгослѣва, и Іуанна златобстагъ,
 Анастасіа и Курілла, Ніколаа, иже
 во мѣрѣ, Спурідана чюдотворца,
 всѣхъ стѣхъ священначалникъвъ,
 стѣгъ Апла первоученика и Архидіа-
 кона Стефанана: стѣхъ слабныхъ,
 великомученикъвъ, Георгіа побѣдо-
 носца, Димитріа мѣроточца, Тео-
 дора стратилата, и всѣхъ стѣхъ
 мученикъвъ: преподабныхъ и Бгос-
 носныхъ оцъ нашихъ, Антоніа,
 Ев. о. у.

Ев. о. у. мѣа, Саввы ѿщѣннагъ, Тео-
 досіа, ѿщнхъ житіа началника,
 Онѳрїа, Арсенїа, Анастасіа Ан-
 скагъ, и всѣхъ стѣхъ преподаб-
 ныхъ; и стѣхъ исцелителей безсре-
 бреникъвъ кресты и Дамїана, Кура
 и Іуанна, Пантелеїмона, и Ермо-
 лаа, Самуѣна, и Діоміда, Фала-
 лѣа, и Трѣфана, и прочихъ: стѣгъ
 дневныхъ: и всѣхъ твоихъ стѣхъ,
 и даждь ѿмѣ сонъ оупокоенїа, сонъ
 тѣлесный, здравїа, и спасенїа, и
 живота, и крѣпость душевнѣю, и
 тѣлеснѣю, такоже постѣтилъ ѿси и-
 ногдѣ Авимелѣха оугѣдника твоегѣ,
 во храмѣ Агрипповѣ, и далъ ѿси
 ѿмѣ сонъ оутѣшенїа, еже не видѣ-
 ти паденїа Іерусалимова, и сегѣ оу-
 спивши сномъ питателнымъ, и паки
 сегѣ воскресивши во единомъ магно-
 венїи

ВЕНІИ ВРЕМЕНЕ, ВО СЛАВѢ ТВОЕА БЛАГО-
 СТИ, НО И СГЫА ТВОА СЛАВНЫ
 СЕДМЬ ОТРОКИ, ИСПОВѢДНИКИ И СВЯ-
 ДѢТЕЛИ ТВОЕГѸ ІАВЛЕНІА ПОКАЗАВШИ
 И ВО ДНИ ДЕКІА ЦАРЯ И СѸСТѸПНИКА
 И СІА ОУСПИВШИ ВО ВЕРТЕПѢ НА ЛѢТѸ
 ТРИ СТА И СЕДОМЪ ДЕСАТЪ И ДВА, И
 КѸ МАЛАДЕНЦЫ СОГРѢВАЕМА ВО
 ЖЕСНАХЪ МАТЕРЕ СВОЕА, И НИКАКО
 ПРЕТЕРПѢВШИА ЧЛѢНІА, ВО ПОУХВА-
 И СЛАВѢ ЧЛКОЛЮБІА ТВОЕГѸ, И ВО ПО-
 КАЗАНІЕ, И ИЗВѢЩЕНІЕ НАШЕГѸ ПАКИ
 БЫТІА, И ВОСКРЕСЕНІА ВСѢХЪ, САМѸ
 ОУБѸ ЧЛКОЛЮБЧЕ ЦРЮ, ПРЕДСТАНИ
 НИИ НАИГІЕМЪ СГАГѸ ТВОЕГѸ ДХ
 И ПОСѢТИ РАБА ТВОЕГѸ, ИМЪ,
 ДАРДИ ЕМѸ ЗДРАВІЕ, КРѢПОСТЬ,
 БЛАГОМОЩІЕ ТВОЕЮ БЛАГОСТІЮ, ІАКѸ
 СѸ ТЕБЕ ЕСТЬ ВСАКОЕ ДААНІЕ БЛАГО
 И ВСАКЪ ДАРЪ СОВЕРШЕНЪ, ТЫ БО Е
 ВРАЧЬ

ВРАЧЬ ДѸШЪ И ЧЛѢСЪ НАШИХЪ, И
 ТЕБѢ СЛАВѢ, И БЛАГОДАРЕНІЕ, И ПО-
 КЛОНЕНІЕ ВОЗСЫЛАЕМЪ, СО БЕЗНАЧАЛ-
 НЫМЪ ТВОИМЪ ОЦЕМЪ, И ПРЕСГЫМЪ
 И БЛАГИМЪ, И ЖИВОТВОРАЩИМЪ ТВО-
 ИМЪ ДХѸМЪ, НИИ И ПРИСНѸ, И ВО
 ВСѢКИ ВѢКѸВЪ, АМИНЬ.

МОЛІТВА ЗА СКАКАВА БОЛЕСТЬ ІО ПАРАКЛИСЪ БГЧЕНЪ.

ОБАА МОЛІТВА ЗА КАКВАГОДЪ БОЛЕСТЬ,
 ПРѸВЪ ДА МѸ СЕ ЧАСТИ ПАРАКЛИСЪ,
 СИРѢЧЪ МОЛІТВА БОГОРОДИЧНА, ПО-
 ТОМЪ И СІА МОЛІТВА НА ВСАКѸЮ
 НЕМОЩЬ. ГДѸ ПОМОЛИМСА.

ВЛКО ВСЕДЕРЖИТЕЛЮ, ВРАЧѸ ДѸШЪ
 И ЧЛѢСЪ, СМІРАЛІИ И ВОЗНОСАИ, НАКА-
 ЗДАИ, И ПАКИ ИСЦѢЛААИ: БРАТА НА-
 ШЕГО,

ШЕГО, **ИМЪ**, НЕМОЩСТВУЮЩА ПОСЛА
 ТИ МІЛОСТІЮ ТВОЕЮ, ПРОСТРИ МІШ
 ЦУ ТВОЮ ІСПОЛНЕНУ ВРАЧБЫ, И ИЩЕ
 ЛІ ЕГО, ВОЗСТАВЛАЙ СѢ ОДРА И НЕ
 МОЩИ; ЗАПРЕТИ ДУХУ НЕМОЩИ, СѢ
 СТАВИ СѢ НЕГѢ СВАКѢ ІАЗВѢ, ВСАКѢ
 БОЛѢЗНѢ, ВСАКѢ РАИѢ, СВАКѢ ОГН
 ВИЦѢ, И ТРАСАВИЦѢ, И АЩЕ ЕСТЬ
 НЕМЪ СОГРѢШЕНІЕ, ИЛИ БЕЗЗАКОНІЕ, С
 СЛАБИ, СѢСТАВИ, ПРОСТИ ТВОЕГѢ РА
 ЧАКОЛЮБИА, ЕИ ГДИ, ПОЩАДИ СОЗДА
 ТВОЕ, ВО ХРИСТѢ ІИСТѢ ГДѢ
 ШЕМЪ, СЪ НІМЪ БЛАГОСЛОВЕНЪ ЕСИ
 ПРЕСВЯТЫМЪ ТВОИМЪ ДУХОМЪ, НИИ
 ПРИСНѢ, И ВО ВѢКИ ВѢКѢВЪ, АМИНѢ

Молі-

МОЛІТВА ѿ ОЧІЕЪ ПРИЗОРА СІРЕНЬ
 ЗА ОУРОЦЫ.

ОВАМЪ МОЛІТВА ЗА СѢ ОУРОЦЫ СІРЕНЬ
 КАДА СЕ ОУРОЧИ ДѢТЕ ИЛИ НЕЩО
 ДРУГО СѢ ОЧЕСЪ ПРИЗОРА.

ГДИ БЖЕ НАШЪ, ЦРЮ ВѢКѢВЪ, ВСЕ
 ДЕРЖИТЕЛНЕ, И ВСЕСІЛНЕ, СОТВОРИВШИ
 ВСАЧЕСКАА, И ОУСТРОИВШИ ЕДИНЫМЪ
 ХОТѢНІЕМЪ, ИЖЕ СЕДМЕРИЦЕЮ РАЗЖЕ
 НЮ ПЕЩЬ И ПЛАМЕНЬ, ІАЖЕ ВО БАВУ
 ЛОНѢ ВО ХЛАДЪ ПРЕЛОЖИВШИ, И СТЫА
 ТВОА ТРИ ОТРОКИ ЦѢЛЫ СОХРАНИВШИ,
 ВРАЧЪ И ИЩЕЛІТЕЛЮ ДУШЪ НАШИХЪ,
 И ПОКРОВИТЕЛЮ НА ТѢА НАДѢЮЩИМЪ СЯ,
 ТЕБѢ МОЛИМЪ СЯ, И ТЕБѢ МОЛИМЪ, ПРЕ
 ТВОРИ И ПРОГОНИ ВСАКОЕ ДІАВОЛСКОЕ
 ДѢЙСТВО, И ВСАКОЕ САТАНСКОЕ НАЧИ
 НАНІЕ, И ВСАКОЕ ПРИХОТѢНІЕ И ПРИ
 ДѢИ-

дѣйство, и желаніе похотное,
 вѣдѣз, и очесз призора снишѣдш
 съ сладѣвз и лѣкавыхъ человекквз
 съ жени съ раба твоего, имкз, кр
 сочты ради, или жѣжество ради, и
 благополѣчїа ради, или ревности
 ди, зависть и очесз призора пр
 шѣдшее на раба твоего сего, ты сам
 вѣко человекколюбче простри ра
 твою державню, и мишицу тво
 крѣпкю и высокю, и постѣпани
 достѣти созданіе твое сіе, и низ
 сли емоу аггла мирна, державна
 ши и тѣла хранителя, какъ зап
 титз и съженѣтз съ негѣ всѣм
 сладѣйственный совѣтз, всѣм
 оузз, и призорз съ пакостотворныхъ
 и завистливыхъ человекквз дѣ
 мое, какъ да съ тебе цѣлз и здрав
 соблюдемз, со благодареніемз поет
 тебе,

тебе, Гдѣ помощникз и не оубою
 са что сотворитз мнѣ чловѣкз,
 и паки не оубоюса сла какъ ты со
 мною еси, какъ ты еси бгз держа
 ва моя, крѣпкій властитель начал
 никз міра: Оуз будущаго вѣка,
 ей Гдѣ возглаголи рабѣ твоемѣ, и
 сорешн съ негѣ всѣмъ вѣдѣз, и о
 гень съ очесз призора бывши и съ
 преждереченыя всѣ слава вѣщи сохра
 ни, мѣтвами преблагословенныхъ
 славныхъ бл҃гцы нашей б҃цы и прис
 нодѣвы Марїи, и свѣтовидныхъ
 аггловз, и всѣхъ ст҃ыхъ аминь.
 И пакз сокѣна вода да го измые,
 и да га напои со голѣма аггизма, и
 бк҃тенїа и съпѣстз.

Поченіе івакомѹ Хртіанѹ, какѹ
 подобаетъ празновати празни
 цы Господскихъ и стѣхъ,
 какѹ подобаетъ причастити
 стѣе причещеніе.

Прїидіте чада, послушайше мене
 страхъ Гдню научъ васъ, глаголетъ
 Пррокъ Давїдъ во Валмѣ лг. стїхъ
 глаголетъ: кто есть члкъ хотѣ
 животъ, любай днї видѣти бла
 оудержї азѣкъ твой съ сла, и оуст
 нѣ твой еже не глаголати лст
 Оуклонїса съ сла, и сотвори блг
 взышї мира, и пожени ѿ.
 Гднї на праведныа, оуши егѡ
 молитвѣ ихъ, лице же Гднѣ на тѣ
 рашыа слаа, еже потребїти
 земли паматъ ихъ. Воззваша прѣвѣ
 нїи

нїи и Гдъ оуслыша ихъ, и съ всехъ
 скорбей ихъ избави ихъ. Видите
 благословенїи Хртіани, какѹ велитъ
 Дхъ стѣй нїзъ оустѣ Пророча, мош
 но хубаво толкѣвайте тѣа Валма,
 да видите какѹ е той що жеветъ без
 законнѹ, съ прѣв вели, прїидіте
 чеда послѣшайте мене, зацо Бгъ
 насъ выкатъ чеда, зацо тыа що и
 датъ по пѣть Бжїи, тыа сатъ
 чада Бжїи, за нїхъ велитъ азъ
 бздѣ и Бгъ, и тїи бздѣтъ сыни и
 щери, глетъ Гдъ вседержїтеъ, и пакъ
 оу бвлїе вели: елицы прїаша егѡ,
 даде їмъ власть чадомъ Бжїимъ
 быти, елицы съ Бга родїшаса, а
 не съ плѣти и крви и похотї, сі
 рѣчь наученыхъ съ духовныхъ, а
 не съ плѣтскихъ, и зато треба да
 послѣшамѡ слово Бжїе, зацо той
 що

що не слыша слово Бжїе, що не
да чѣе той єсть какъ нека овца
що бѣга є трло на дворз тла овца
свѣлокотз нѣте чѣетз, избѣви Хрѣт
Бже нашз є тогѡ мысленнагв бо
ка, избѣви стадо свое, еже сна
дѣлз єси чтнѡю своєю кровїю, м
твами пречїстгва чѣе рѡждш
амїнь.

Видите блгвѣнїи Хрїстїани какъ
нашз бгз выкатз чѣ да, пощо
чѣ да; зато а и мы єго выкамо т
тко, ама и тоа выканѣ самз Хрѣт
Бгз нашз, иже єси нескѣ
Оче нашз фе речѣ татко нашз,
що не не нашз да речѣмо татко м
такъ татко нашз и мы такаго бы
мо, кога мѣ сѣ молимо гѡ выкамо т
тко нашз а не мой, лѣвз нашз да
намз, не лѣвз мой даждь мнѣ,
соста-

состави намз, а не велимо состави
мнѣ, и паки не введи насз во на
пасть, и избѣви насз є лѣкавагв,
защо не се молимо за себе, такъ и
за сви брѣфа; защо да покажемо бра
толѡбїе, а не самолюбїе, да живѣа
мо какъ брѣфа, єдѣнз за дрѣгога
да се молимо, єдне дрѣгого да жа
лїмо, єдне дрѣгомѣ да поможемо,
єдѣнз дрѣгомѣ тежїно тада да нѡ
сїмо, сїречь єдѣнз дрѣгомѣ да про
стїмо що ни досадїле, зашто вели
стїи Павелз: дрѣгз дрѣга тѣготы
носїте, и такъ исполнїте законз
Хрїстовз, акъ мы є не исполнїме
законз Хрѣтовз, несмо ни Хрѣтїани,
пощо несмо Хрѣтїани; а заощо сме;
пощо несме Хрѣтосови лѡди при Хрї
ста во рай не можемо да идѣмо, по
що що неке идѣмо оу царство неное,

а акѡ сдѣжишь свѣтца и свѣтетцо
 нема що да чинитъ съ каѡда имашь
 лошо срѡдце, и съпростисе, и помо-
 лисе и за себе и за него пакъ дои
 дома, помысли имашли некои пре-
 тель, или непрѣатель, имали некои
 хауъ, имали некои колѣнъ, имали не-
 кои голъ, имали некои глѡденъ, и иди
 види га, сънеси мѡ или зайре, или
 дрѡва, или щогодъ, и речи мѡ: И
 ти брате за оутрешенъ, или дене-
 шенъ за него съ има и вечеръ та се-
 ни вечерай мирнѡ, не пой песни ра-
 скошни, не сѣди до полночь, легни по-
 ранѡ стани поранѡ, оузми просфѡ-
 ра и свѣка, иди оу цѣква на славосло-
 вѣе и на Бжѣственнаа сдѣжба, сирѣчь
 на лутѣрѣа, и дѡри сѣдишь оу цѣ-
 ква не мысли за на дрѡво, за дома, или
 за трѡговина, башъ и некои невола акѡ
 имашь ;

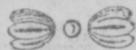
имашь, пакъ да не мыслишь и за нѡ
 такѡ състави ю на Гѡда, и Гѡпо хѡба-
 во те тѡмъ расправи, съ тебе тѡ нищо
 не можешъ кѣзъ Бга: пакъ оу ютрѡ а-
 ще илѣзешъ съ цѣква, сиромаси просѡ-
 цы що са прѣдъ цѣковна братѡ, дади
 имъ по нещѡ мало на свакоѡго мѡло-
 стына, жи Бгъ и тебе да те поми-
 лѡва, защо така бели Хртѡсъ, кой дава
 нимъ, мене дава и га те мѡ братимъ
 съвише и на оѡвай свѣтъ, и на вторѡ
 пришествѣе моѡ во цѣтво небѣсное.

Кои такѡ чини тои естъ Хртѡ-
 совъ чоѣкъ, и Хртѡсъ мѡ вѡде по-
 мѡщникъ и покровитель дѡшы и тѣ-
 ла егѡ и имѣний егѡ; а вы е бра-
 та мой кои не чините такѡ но оу-
 гакѡте боли и похотемъ вашимъ а
 не Бгъ, ни свѣтцѡ ама жеречешъ не-
 мамо цѣква, немамо Попъ оу село,

И НЕ ЗНАЕМО КАКЪ ТРЕБА ТАКА НАИ-
ДОУХМЕ ТАКА ЖЕМО СОСТАВИТИ, НЕМОИ
БРАТЕ НЕ СОСТАВАЙ ТАКЪ ОУКАОНИСА
СО СЛА И СОТВОРИ БЛАГО, АКО НЕМАШЬ
ЦРКВА ОУ СЕЛО А ТЫ ИДИ ОУГРАДЪ,
ИДИ ОУ ДРУГИИ ГРАДЪ, ИДИ ОУ НЕКОИ
МАНАСТЫРЬ, А НЕ СОСТАНИ НА ТВОИ ГО-
ЛЕМИ ДЕНЬ, НЕ СОСТАНИ БЕЗЪ ЗАКОНЪ
ЗЕРЕ РЫБА ЖИВА СТОИТЪ СО ВОДА, Хри-
СТИАНИ СО ЗАКОНЪ, ХИЧЪ АКЪ НЕСИ КА-
ДАРЪ НЕ МОЖЕШЬ НИШТО ДА ОУЧИ-
НИШЬ ЗАКОНЪ, БАРЕ НЕ ЧИНИ И БЕЗЗА-
КОНІЕ ТАКЪ БАРЕ СЕДИ ОУ ^{к крчичев} КЛАРЕНЪ И
РЕЧИ: НА ДЕНЕШНИИ ДЕНЬ СВИ ХРТИАНИ
ОУ ЗАКОНЪ СТОАТЪ, БГА МОЛАТЪ,
БГА ХВАЛАТЪ ОУ ЦРКВИ И ПО БЖИИ
КВКИ, А МЫ ПРИНУЖДЕНИ ЕСМЫ ВСЕГДА
ТОГДА ЛИШИТИСЯ, И ПОМОЛИСЕ БГЪ СО
СЛЗЫ И РЕЧИ, ИЗБАВИ БЖЕ СО ОВОИ
ЕСАПЪ ЛОШИ ЦО ГО ИМАМО, НАСТАВИ

НАСЪ

НАСЪ ГДИ НА ИСТИНУ ТВОЮ, ИСПРАВИ
СТОПЫ НАША КЪ ДЕКЛАНІЮ ЗАПОВѢДИ ^{ка}
ТВОА, А ТЫ НЕ СЕДИ НИ КАХАРМА НИ-
КА СА САВЕТЪ НЕ ЧИ Е ЗА СВОИ СЕЛАМЕТЪ ^{ср}
ПОСТИ ТИ ДОШЛЕ, ТЫ НЕ МЫСЛИШЬ
ЕЛЕ ПОСТЪ, ЕСТЬ ПОМАЛУ ДА ІАДЕШЬ,
И СО ВСЕГДА ДА ВОЗДЕРЖАВАШЕ НЕ МЫ-
СЛИШЬ ЕЛЕ РОЖДЕСТВО ХРТОВО ИДЕТЪ
СА КАДА СЕ ПРЕСРЕТЕ ХУБАВО СО ЧИСТО-
ТА, СО ДОБРЫ РАБОТЫ, ЗАЩО НА ДЕ-
НОТЪ НА ПРВИИ СО КАНИИ ВЕЛИТЪ:
ДУХОМЪ СГЫМЪ ХРТОСЪ СЕ РАКАТЪ,
СЛАВИТЕ; ХРТОСЪ ИДЕ СО НЕБО КОНЪ
НАСЪ СРАЩИТЕ, СІРѢЧЬ СРЕТИТЕ Хри-
СТОСЪ НА ЗЕМЛИ, ВОЗНОСИТЕСА, ПОИ-
ТЕ ГОСПОДЕВИ ВСА ЗЕМЛА, И ВЕСЕЛИЕМЪ
ВОСПОИТЕ ЛЮДИЕ, ІАКЪ ПРОСЛАВИСА,
КОЕ СЛАВОСЛОВІЕ ТВОЕ ПОЩО НЕ ЧИНИШЬ
ТАКА КАДЪ ТИ ВЕЛИМЪ КОЕ СРЕТЕНІЕ
ТВОЕ, КОЕ ПѢНІЕ ТВОЕ, КОЕ ВОСПѢВА-
НІЕ

крѣтени во име что ст҃аго Дѣа,
 Оца и Сна ст҃а Троицы. Они
 насъ научили да тоа познавамо,
 Еврей имъ се съкаменело срце по
 сатъ не крѣтени и снѣмеле, и сглад
 нале, а Бгъ да имъ выкатъ да
 атъ, они не чдѣтъ, и за тоа Бг
 ги назва чифѣти, а насъ назва
 выи Израиль, сирѣчь нови Еврей за
 на Валомъ м.а: стѣхъ з: велич
 оуслышите людѣе мой, и возглаго
 во Израилью и засвидѣтелствую вамъ
 свидѣтелство же речѣтъ шайтла
 видишли со шайтлацы Бгъ сакат
 да имъ аплатѣри шайтлацы Бгъ
 Хілада, Сама кой не разбира не
 фѣйда крѣанъ ѡстана съ Авраама
 а прѡсфоръ и вино състана съ Ме
 хіседѣка и види кой ѣсть поголема
 види какъ Бгъ прѣти Авраама да

благослові съ Мелхиседѣка, зацо онъ
 беше Сщѣнникъ Бга вышнагъ, и не
 гъви съ крѣанъ беше магѣдъз прѣл
 тель прѣдъ Бга, зацо беше съ лѣвъ
 и съ вино, а не съ мѣсо и съ кровь какъ
 Авраамовиотъ, и Бгъ го постави
 Авраама Оца а не Сщѣнника, и то
 Оца языковъ а не Евреевъ, Евреи
 ни Оца имаатъ ни Сщѣнника зацо
 не праатъ крѣанъ со вино, такъ со
 кровь и со мѣсо какъ пцы на касп
 ница, и зацо во овѣи Валомъ имъ
 го неке Бгъ крѣанотъ Авраамовъ
 цо го чинѣтъ они, а во дрѣгий Ва
 ломъ величъ: же поставимъ дрѣго
 га Попа надръ васъ а не Авраама, за
 цо и Авраама дрѣгий го благослові,
 зацо величъ Бгъ томъа Попъ, сир
 фѣчь Хртъ своимъ во Валомъ р.а:
 стѣхъ д: ты Іерей во вѣкъ, по чи

нѢ МелхиседековѢ, а не АвраамовѢ
 и види Авраамъ ли е по голѣмъ и
 Мелхиседекъ, и види кои когѠ бѣ
 глослови акъ не знаешь а ты чѣ
 оу библіа во кытіа глава дї:
 стїхъ к чїа сатъ шайтлацы и
 матъ хїлада дрѣги, затоа величѣ
 Ісраилю засвидѣтелствѡю вамъ, Г
 различнѡ засвидѣтелствѡветъ всег
 ама комѢ велѣкъ имъ нека седѣ
 чифѡти чѣ на страна, ела да г
 даме вы е що сте се почифѡти
 колейки крѡваны велѣкимъ вѣше
 сѡ незнаенѣ по некои и сѡ неслѣ
 нѣ, ама потомъ що мѢ чѣти ни
 роговы чѣ со свека запалѣна, т
 чатїтѣ е мъ сѡ незнаенѣ, е мъ сѡ
 слѣшанѣ, ама неслѣшанѣ то бѣ
 сѡ гѣмахъ, зашо онъ глѣда да
 метъ некоа пара или патица мѣсѣ

а той що кажетъ вѣсѣ день нека
 выкатъ какъ хѡдъ, и затоа пишѣтъ
 во кнїга стѣи Апостолъ Павелъ вы
 катъ и величѣ: корень всѣмъ слѣмъ
 сребролюбїе есть, тоа же речѣтъ на
 сви чѣ лошо чїе кореномъ) мѢ гѣ
 махъ ненаситко, сѡ негѡ да и зѣа
 витъ насъ Хрѣтосъ Бгъ, аминь.

Видите Хрѣтіани колѣкъ грѣхъ вы
 ватъ со колѣнѣ крѡваны, токнѡ со
 чифѡты чѣ, а вы е се надаѣте со тоа
 да и змолїте Бга и стѣго И. И. Анаста,
 и да протѣратѣ болѣсчины, а Бгъ
 величѣ: не кемъ да ми колѣте, іа ни
 крѡвь пїемъ, ни мѣсо їадемъ, а вы
 е акъ колѣте, дома колїте и їади
 те, а вы е оу црква го колѣте со
 Попомъ, и величѣ: Крѡванъ го прѣ
 камо Бгъ, да се почифѡтѡете
 на стѣрѡсть, а Попъ що не ви ка
 жѣтъ

ждегъ коко есть работа та, то
 за ради тамахъ оуше-ве опачи
 ви велигъ, акъ е глѣдайте си ра
 та та, що сте нашле не състава
 акъ ве опачитъ на него грѣхъ
 лѣмъ съ негъ мѣ се дигнало, и
 шѣнство то и Хрѣтианство то и
 къ на тыа Іанбаріа када онъ по
 ва и тѣшкѣ и претѣшкѣ и горкѣ
 негова дѣша, ама акъ речѣте ка
 едни сиромаси слѣпи що велатъ,
 былъ на той бѣкѣ да видѣлъ какъ
 тамъ, и да ли е така ка що
 ждагъ, той чоѣкѣ нека чѣти во
 лѣ съ лѣки зачало пѣ. нека
 дитъ, що велитъ Хрѣтосъ / и
 некой чоѣкѣ богатъ мошно, свѣ
 дѣнь се весѣлеше се-фачинешеа, п
 имаше еденъ табанѣа сирѣма бол
 лежѣше на порѣта та съ богаты
 ти

*роздѣл
улицы*

Епископ

*аулъ
раздѣл*

ти, бѣленъ имаше живы раны и гла
 денъ со кѣчина та лежаше на пор
 та та, чѣкашь кога же истресе та
 трапеза и земекари те съ богатіюгъ,
 па и болниотъ се влечѣше при кѣчи
 на та, бере шѣтроски и пцы те не
 мѣ велеа нишо, оуше мѣ лижеа раны
 те мѣ си бришеа со азыкъ, мѣ чи
 неа и-крамъ пцѣ те, а богатіюгъ
 некеше ни едѣно пѣрче лѣба, и мало
 манца некеше да мѣ дадегъ, дойде
 заманъ оумре сирѣмаотъ, сирѣмаси
 те мѣ закопаатъ снага та хало са
 на, а дѣша та трѣжліа и нѣли пѣе
 ики мѣ іа сънеса оу раи, оу пазѣхи
 ивраамови во хѣбавына вѣчна. Оум
 ре и богатіюгъ; богате мѣ зако
 пла та снага, а фаволи мѣ оузеа
 дѣша, та се фаліа та дѣша негова,
 мѣ га сънеса во цѣхнемъ во вѣчна
 мѣка,

*и
за
за
за*

*и
и*

мѣка, и душа тѣ мѣ мѣче ищисе, сѣ
 цехнемъ глѣда во рай, и виде Авраа
 ма во рай, и виде и тогоа сиром
 маа цю мѣ оумре на вратѣ глѣдне
 га выкатъ тамъ и выка сѣ цехнемъ
 татко Аврааме пожали ме, прѣт
 ми Лазара цю ти стоитъ оу паз
 етъ, сме познаницы со него, прѣ
 ти ми го нека си нагопи прѣтотъ
 неговъ оу вода, и нека ми прохлад
 дитъ оуста моа, зере и згорѣхъ з
 вода, и не се трѣпи сѣ жѣжшина, па
 мѣ велитъ Авраамъ: иматъ мѣ
 оу насъ еденъ пропастъ дѣпка го
 лема, ми е страхъ да не пропад
 немъ некакъ и да не състанемъ
 бѣзъ негъ, такъ нека ми го вопи
 зѣте, нека се веселитъ хѣбабо, з
 ре на негоа живѣтъ кога лежѣше на
 порѣта та твоа, тогоа и се мѣчешѣ

а се га нека се веселитъ во рай, во
 пазухе мои, а ты пакъ тогоа си
 чинилъ сѣфа, а сѣга мѣчисе каде
 те стѣвиле, па мѣ велитъ богати
 отъ: тѣ молимъ татко Оѣе прѣ
 ти го бѣре, нека ѡживѣтъ и нека и
 детъ во мой сарай оу моа кѣка,
 нека кажетъ какъ се мѣчимъ га ва
 мъ; нека имъ кажетъ, зере имамъ
 дома пѣтъ бѣрка, ми е жалѣ за ни
 да не и они дойдатъ во ѡваа мѣ
 сто мѣчно, и да не чинатъ сѣфа
 какъ га цю чинахъ, затоа мѣ донѣ
 соа ѡвде, нека имъ каже да не бы
 датъ немилостивн скржави какъ га
 цю бѣхъ, пакъ мѣ велитъ Авраамъ:
 не го прѣкамъ и и тамъ нека ми
 го при мене, твой бѣрка сами зна
 атъ цю е лошо, нека не чинатъ,
 акъ сакатъ да не дойдатъ при тебе

оу мѣка: пакъ акъ не знаатъ има-
 атъ книги, нека съставатъ сефа-
 та нека чататъ, нека видатъ како
 треба такъ нека чинатъ, пакъ акъ
 не знаатъ книга выкатъ Даскали-
 оучители що знаатъ книга, тѣмъ ка-
 ждватъ, такъ нема кои да слы-
 шатъ и датъ све тогъ по зефка
 по сефа, а не идатъ да слышатъ
 слово Бжїю каде се кажде, да и ктѣ
 за неетъ даго пратимъ Лазара,
 ги оучитъ твоеи тѣ браќа, они
 имаатъ оучители тамъ, нека
 оучатъ пакъ мѣ величъ богатїотъ
 не Оче съ овде да сїиднетъ чое
 да ѡживѣтъ, да сїидетъ тамъ
 каждетъ, по арно говорѣтъ све
 тѣ съ тѣмъ оучители що сатъ тѣ
 мъ, па мѣ величъ Авраамъ: такъ
 бїа люди що не вердатъ книги,

си

си и оучители те тѣмъ сатъ невер-
 ницы, и да имъ го пратимъ Лазар-
 ра пакъ неке го вердатъ, те рчатъ
 се пои Епирилъ станалъ съ гробъ
 пакъ лаже светотъ, оуше те се ше-
 глатъ со него, такъ нека си чи-
 нитъ сефа Лазаръ, зере достъ мѣ-
 ка те гналъ дѣри былъ живъ, за-
 що да го браќамо оуше да се мѣчи
 нїзъ лоши люда, скїта бѣдѣки се
 намѣстїю на харно мѣсто, нека си
 го, а ты седи си кѣда те ставиле,
 а твоеи браќа акъ не вердатъ книги
 те си, и Даскали те си, и они не-
 ка дойдатъ при тебе, и нїхъ ги
 берѣтъ мѣсто то, и оуше мнози на
 берѣтъ тоа мѣсто, не се наполиветъ
 никогда. ✕ Бже Хртїани мои кои
 дошолъ съ тои вѣкъ; самъ Хртосъ
 съ тои вѣкъ доиде, и скїта по зем-

F 2

ла,

ла и тѣрли, тѣрли, чѣдеса прѣвеше
по люди, що не можеа болестъ да
создѣватъ никои еѣки-ми со трѣ-
ста мари-феты Хрѣтосъ со една рѣчи
со едно прозворденѣ го создѣвеше
чоѣка, и оумренога со гробъ со ед-
но выкнуденѣ го соживдеше, и живи
да ма си пахъ стѣоеше чакъ дѣрда со
стѣреть, Хрѣтосъ такъва чѣдеса чѣ-
нейки, и свакий дѣнь оучеше люди
и каждеше за свещо, и за оубой вѣкъ
и за той вѣкъ и грѣхъ, и за се бе-
пѣе, и тѣла и за душа и за вѣчна ми-
ка, и за рай и за чоѣка и за Ангѣлы
и за дѣвола, тоа шо каждеше све
писа оу вѣлїе четворица апѣлы,
какъ сонде Хрѣтосъ на небо, со ка-
беше дошолъ, си седна на прва
мѣсто, пакъ десѣти дѣнь прѣти дѣ-
стѣго на све апѣлы, чѣи и прѣти Хрѣ-

беръ

беръ да испишатъ вѣлїе, и четвори-
ца апостола Матѣей, Марко, Лука
и Іѡаннъ, и писаа шо видоа, дѣд-
го скитгаа со Хрѣта исшо имъ се со-
кры, возшествїе дѣхъ стѣгъ пакъ
и дѣнь денеска се чѣти вѣлїе, и кои
не верѣа вѣлїе и Хрѣта не верѣетъ, и
та пакъ со него немамъ ракота, да
можамъ да го набчимъ харно, да
бѣдеме оуба при Хрѣта, ама акъ неке
оуще по скраїа, нека идетъ неверї-
отъ со мене, за тоа сакатъ и трѣ-
бетъ оу прѣзникъ, зашо се велїтъ
да си прѣзентъ со ракота, пакъ да се
соверете оу црква и Попъ да ви ка-
жетъ шо виделъ оу писанїе, и вы
е да слѣшате, зашо велїтъ бгъ:
прїидїте чѣда послѣшайте мене, и
пакъ на бгѣявленїе оу тропари чѣ
дѣхъ стѣгъ велїтъ; гласъ гдѣнь на

бо-

водахъ вопіетъ глагола, приидите
 примите сѣ дѣла премоудрости, Дѣла
 разума, Дѣла страха Бжїа выкатъ
 Дѣла стѣны за наше добро, а вы
 шоа сте дошли оу црква, ама со сво
 сердце нешто ишли во неа, токо срам
 ради си дошолъ колкѣ за законъ
 да не речатъ: онсица го нематъ оу
 црква, и ты си дошолъ, и мыслишь
 со црква и зла га ижи кого да и
 баватъ оу вода, да досадишь на
 празникотъ, а да не оугодишь
 пакъ велишь пречиниухъ ме водицы
 оучиниухъ ме законъ и за многѣ го
 динѣ да бѣдетъ поклади идетъ,
 чѣдишь колкѣ манцы да направишь
 пакъ се берете по две кѣжи, по три
 на едно да покладите; да разлаг
 те, да поете пѣсни соблазнительны
 да идете до день да се спіете

СКВЕР-

скверна бездѣла да чините за три
 дни: немоите Хртіани не гвѣйте си
 дѣши те, не празниште погански,
 самъ поклади си со своа та челада
 шого деръ іади, помалш пи, по ско
 ру стани, метаніе чини, зашо оу
 тре великъ постъ, зашо го велитъ
 великъ голѣмъ, зашо голѣмъ колкѣ
 божїиный постъ, и онъ зашо го
 велатъ великій постъ, зашо голѣмъ
 захметъ тебе да тегнемо во него,
 многѣ метаніе, многѣ бгомолство,
 не пиентѣ, не іадентѣ, не лѣтентѣ се,
 не карантѣсе со жена си оупостѣла не сѣ
 пиентѣ кршенѣ срѣгъ и сваки и гозки ?
 не чинѣнтѣ, непцѣнтѣсе не вржѣнтѣ-
се сѣпростѣнтѣсе сиромаша пригледѣнтѣ
оутро. векеръ, на полдне три пѣти
 денесь када се крѣишь, метаніе да
 чинишь, бга да молишь, да ти про-

СТИ

СТИ ШТО СИ ЧИНІЛЪ СВѦ ГОДИНА,
 ЗАЩО ГО ВЫКААТЪ ВЕЛИКІЙ ПОСТЪ
 ЗАЩО ЁСТЬ ДЕСЕТОКЪ ОНЪ ДЕЛАКЪ, И
 ГОДИНА ТА ИМАТЪ ТЪС. ДНИ Ѡ ДЕСЕТЕ
 ЕДЕНЪ ДА ДАДЕМЕ БГѢ, ДРУГИ ТЕ НАМ
 А ДЕНА, ЩО СИ ГРЕШБАЛЪ СРЦЕ ДА
 ПРОСТИТЪ, И ДА ТЕ ПОМИЛОВАТЪ
 ТЫА ДНИ, ДЕ СЕ ТОЦУТЕ СОБРАНИ
 КЪПЪ ВО ВЕЛИКІЙ ПОСТЪ, СЪ СВѢТОМЪ
 И НЕДЕЛА БАШКА ЧИНАТЪ ЛЪ. И ПОЛ
 СО ВЕЛИКА СВѢТОМЪ И СО НОКЪ ТА СП
 ТИ ВЕЛИКЪ ДЕНЬ, ДО ПОЛНОКЪ СВЕ
 ПОСТИТЪ, НИКОА СВѢБОТА НЕ СЕ П
 СТИТЪ, САЛЪ ВЕЛИКА СВѢБОТА СЕ П
 СТИТЪ, И СПРОТИ НЕДЕЛА ТА ДО П
 НОКЪ, ТАКА СЕ ПЛАКАТЪ ДЕСЕТО
 БГѢ, ТАКА СЕ ИЗМОЛБЕТЪ БГА, А
 Ё КАКЪ ВІКАМЪ ЕДИ ЛЮДИ ВО СИ
 НЕДЕЛА КОА ИДЕТЪ НА ПРОЧКА, ДА
 ПРОСТИТЪ А НЕ СЕ ПРОЩЕВАТЪ СО ГА
 ЗАЛЕ

ЗАЛЕ ТЕ, СО ПИЗМАТАРЫ ТЕ ТАКЪ ПАКЪ
 СО ПРІАТЕЛИ ТЕ, И КОМЪ ЩО МЪ МЫ
 СЛИ, ПАКЪ МЪ МЫСЛИТЪ И ВЕЛИТЪ,
 ОУЧИНИХЪ МЕ ЗАКОНЪ И ПРОЧКА, А
 ПРОЧКА НЕ КЫВА ТАКА ТОКО КА ЩО ПИ
 ШЕТЪ СТИХИРА ТА НА ПОКЛАДЫ ВЕЧЕРЪ
 НА СТИХОВНЕ ПРВА СТИХИРА ГЛАСЪ Д.
 ВОЗІА БЛАГТЬ ТВОА ГДИ, ВОЗІА ПРО
 СВѢЩЕНІЕ ДШЪ НАШИХЪ, СЕ ВРЕМА
 БЛАГОПРІАТНО СЕ ВРЕМА ПОКАА
 НІА, СЪВЕРЖЕМЪ ДѢЛА ТЕМНАА И
 СЪБЛЕЧЕМСА ВО ОРЪЖІЕ СВѢТА, ДА ДО
 СТОИМЪ ДОСТИГНЕМЪ И ПРАЗНДЕМЪ
 ВОСКРЕСЕНІЕ ХРТА СПСА НАШЕГЪ ПОДАЮ
 ЩАГЪ НАМЪ БЕЛІЮ МИЛОСТЬ. ОБАА
 СТИХИРА ВЕЛИТЪ, ДА ВРЛИМО И ДА ИС
 ФРЛИМО ТЕМНЫ ТЕ РАБОТЫ, СІРЕЧЬ
 ЦРНЫ ТЕ ГРЕХОВЫ, ДА СЕ СЪБЛЕЧЕМЕ ВО
 ВСЕ ОРЪЖІЕ СВѢТА, СІРЕЧЬ ВО ДОБРЫ
 РАБОТЫ, ВО ХАРНО ЧИНЕНТЪ, ТО ВА
 ЁСТЬ

єсть Оръжіе ХртіанинѸ, при то ва
 Оръжіе діаволѸ не може да прійдетѸ,
 акѸ прійдетѸ ꙗкѸ се наводѣтѸ, и ꙗкѸ
 плачетѸ во вѣки. Бѣтѣ Хртіани
 браѣка мой какѸ трѣбетѸ да се гото-
 вимо за великій дѣнь, да се гото-
 вимо дѸшевноу а не телѣсноу, такѸ
 готѸвѣтѸсе да се исповѣдамо на дѸ-
 ховника, зере дѸховникѸ има власть
 и зину съ ХртѸ Бѣга малити нещѸ
 грѣхѸве, що се чинѸтѸ свѸкій сахѸтѸ,
 свѸкій часѸ, и сме ги забѸрѸвиле
 не ги памѣтѸємо да ги кѸжемо на
 дѸховника, и тыѸ може да се про-
 статѸ со молитѸва, що ꙗкѸ ти гѸ ча-
 титѸ исповѣдникѸтѸ, и на вели-
 дѣнь можѣшь достѸойноу да се прине-
 стишь, достѸойноу да прѸзидѣешь
 достѸойноу да се веселишь, достѸойноу
 и дѸховноу да се радѣешь, защо ве-
 литѸ

литѸ ПрѸрокѸ во УломѸ рѸзи. стѸхѸ
 ꙗкѸ. Сѣи дѣнь єгѸже сотвори ТѸдѸ,
 возрадѣемѸ и возвеселимѸ и воз-
 веселимѸ во онѸ. Но истина велитѸ
 той дѣнь радѸстенѸ дѣнь, ама кои
 да се радѣватѸ да ли Хртіани, или
 кой гѸдерѸ чоѣкѸ, ала єлемѸ Хртіа-
 ни ꙗкѸ се радѣватѸ, а койкѸдерѸ не и
 шала, тыѸ що вѣрѣватѸ во ХртѸ: ра-
 спѸтѣ плакале, во воскресѣніе ꙗкѸ се
 радѣватѸ; за нѸх пишѣтѸ Ул-
 тирѸ: вечерѸ водѸворитѸса плачь, и
 зѸтра радѸсть нѸхнаетѸ, радѸсть,
 на великій пѣтокѸ кой благодарилѸ
 ХртѸ распѸтаго, за никои не ѸлѸ
 лѣбѸ на великій пѣтокѸ, и велика
 свѣтѸга, Ѹба дни чѸкѸ спрѸтѸ ве-
 ликѸ дѣнь на вечерѸ малѸ свѸхѸ ле-
 бѣцѸ, колкѸ да се подкрѣпитѸ, зере
 спрѸтѸ великѸ дѣнь свѸ ноѣ ꙗкѸ стоитѸ
 оу.

оу црква, заради не ослаби ноѣь тѣ,
 тѣкѣ кои почести распѣтїе во вели-
 кїи пѣтокѣ, и погребѣнїе во великѣ
 свѣботѣ, и се исповѣдалѣ, и се по-
 кадалѣ, и достѣишѣ се причестїалѣ,
 тѣи достѣишѣ моѣа да празнѣтѣ,
 и достѣишѣ моѣтѣ да се радѣтѣ,
 и томѣ чоѣкѣ пишѣтѣ: вечерѣ водѣ
 ворїтѣса плачѣ, и за оутра радѣстѣ,
 а тѣа цѣ не се исповѣдалѣ, не берѣ
 рѣтѣ стѣое исповѣданїе, и тѣо тайн-
 стѣо стѣа цркви, и во великїи пѣ-
 токѣ, и велика свѣбота їдетѣ ма-
 слѣ, и пїетѣ вїно, ѡ каде Хрѣтѣ Сы-
 на Бжїа хабѣрѣ немаѣтѣ, тѣи каки
 моѣтѣ да се радѣтѣ, не и шала,
 негова радѣстѣ плачѣ вѣчный, за него
 пишѣтѣ ѡломоѣ ѡз, да воскрѣснетѣ
 Бгѣ, и расточѣтѣса врази ѣгѣ, и пакїе
 їкѣ исчезѣетѣ дѣимѣ да исчезнѣтѣ,

тѣкѣ

тѣкѣ да погївнѣтѣ грѣшнїцы ѡ ли-
 ца слова Бжїа, сѣдїа живїмѣ и мѣр-
 тѣвїмѣ и Царѣ царствїа небѣснагѣ.
 Ътѣо каки пишѣтѣ Хрѣтїани мої тѣа
 ѡба ѡама, на воскресѣнїе Хрѣтѣова
 чатѣтѣ се, кои во кое дѣло се наѣ-
 фѣтѣ тѣи тѣа же земѣтѣ, Хрѣтїанинѣ
 кои исповѣдѣтѣ крѣщенїе, причѣ-
 нїе исповѣданїе, распѣтїе, погребѣ-
 нїе, воскресѣнїе, вознесѣнїе и сошѣствїе
 стѣагѣ Дѣа, и вторѣое прїшѣствїе и сѣ-
 дїалицѣ Хрѣтѣова, тѣи достѣишѣ прѣз-
 нѣтѣ и достѣишѣ радѣтѣса, и тѣкѣ
 да се свѣдѣтѣ всѣмѣ православноимѣ
 Хрѣтїаномѣ, и намѣ цѣо слышѣмо ѡ-
 бое поѣчѣнїе Бжѣственное, мѣтѣвами
 прѣчѣгѣа Бцѣ и всѣхѣ стѣихѣ, амїнь.

Ътѣо тѣкѣ се празнѣтѣ великїи
 дѣнь, кой ѣсть Хрѣтїанинѣ, и кой
 ѣсть радлївѣ за своѣ дѣша, а каки

глѣ-

глѣдамъ во ѣдны сѣла да чѣва Гдѣ
 днѣхъ грѣху ни Хрѣтіани можѣмъ
 ги наречѣмъ, ни пакъ невѣрницы, ве
 ликій пѣтокъ и велика съботѣта гадатъ
 и пѣатъ оу великій постъ, хор
 и граатъ, со жена оу постѣла спѣатъ
 на забѣга се оубѣатъ да вѣа чина
 се пѣдатъ се чѣпаатъ на самъ дѣнъ
 великъ, дѣнь причестна чекаатъ
 по томъ оузѣлъ осомъ села по пѣатъ
 каде по напредъ да стѣсатъ, трчатъ
 ѿ село на село со ме инзылъ носитъ
 стѣй тайнъ, а ѣдны сиромѣси Хрѣті
 ани дѣри ги жалитъ, за що до самъ
 полдне чекаатъ Пѣпа, на самъ Цар
 скій великій дѣнь глѣднѣи стѣатъ
 и чекаатъ Пѣпа да мѣ донесетъ при
 чесна, и выкаатъ, се забѣви Пѣпѣ
 тоа мѣ было сѣна мѣ было, дѣгнѣ
 пакъ велитъ: хѣйде да мѣ се на чѣ

по-

поможи оуше ѣднѣшъ да се не забѣ
 ватъ, а ѣднѣи чорбаѣе шо сѣтъ
 малъ позенгини какъ кметинке,
 пакъ тыа велѣтъ: не така да го
 чѣпамо же не глобитъ за битѣтъ,
 такъ ми ѣ ка шо сме се собралѣ вкѣпъ
 да идѣмо, да ѿнесѣмо ѡбенъ на а
 гатъ или на пѣша чѣ, да мѣ али ве
 рисама кѣ чѣкъ ѣмъ да го напѣти
 мо, да зѣмемо дѣгѣ того Пѣпа акъ
 ѣ подалѣкѣ со кѣка чѣ, пакъ дѣгнѣ
 кметъ велѣтъ за дѣгѣ того Пѣпа
 велитъ, каковъ глобаръ ѣсть и той
 Пѣпъ многѣ земѣтъ махни го чѣ
 мѣ, ѡвѣй Пѣпъ се забѣватъ, ама
 баре помалъ земѣтъ ѣмъ вересѣе
 пѣетъ чѣкатъ за пѣре, со години а
 дѣгнѣтъ Пѣпъ со чѣрцы си земѣтъ
 хѣкатъ акъ мѣ не плѣтишь, кой
 какъ велитъ кой дѣгѣоачѣ, аслике
 ламъ

ламъ сви те хулаѣ на Попоѣ цѣ
 ѿмъ естъ законникъ, що крѣилъ во
 ѿме то стѣа Троицы, ѿ ги венчалъ
 ѿ же ги закопатъ, ѿ що ѿметъ тѣтѣ
 ко ѿ поголемъ ѿ родителъ неговъ
 се исповѣдаѣтъ, не постаѣтъ ка цѣ
 се постаѣтъ, ѿ на Попа хулаѣтъ
 причешна чекаѣтъ до полдне, ѿ
 грешный ѿ недостойный во Иеромо
 настѣ Кирѣллъ що сомъ погрѣнъ
 нѣхъ многъ ѿ многъ, ѿ прѣкъ многъ
 гъ, ѿ оуѣе грѣхъ собраѣтъ що грѣ
 сѣдѣхъ созданіе ѿ рабы Бжїи,
 браѣа наші сѣдѣхъ, емъ не се по
 носѣмъ со нѣхъ, да не даѣтъ Бгъ
 тѣкъ ги жалимъ емъ ги оучимъ
 емъ се молимъ Бгъ Хрѣтѣ Спсїителю
 нашемъ, се молимъ да ги настаѣвитъ
 на пѣть истинный, ѿ да ги ѿзѣ
 дѣтъ ѿ тѣмнинѣ оубѣделина ѿ во
 Хрѣтїа-

Хрѣтїани да спасѣтъ, ѿ насъ да по
 милѣтъ, аминь.

И ѿ грѣшный ѿ вѣдохъ тѣка,
 каѣе звораѣтъ, вѣдохъ не беренди
 сѣхъ, ѿ ѿмъ рекоѣтъ: заѣо Хрѣтїани
 чекаѣте до полдне, не ли надрѣвите
 лѣвъ ѿ сыпѣте вѣно на лѣваѣ, да
 ни Попа чекаѣте, ни пѣѣте го, ни
 тепѣйте го, ни глаба даѣте стока
 та, даѣте сыѣ сами, заѣо на за
 бѣтъ да ѿ даѣте глаба тѣа, ми
 велѣтъ Попоѣтъ що носѣтъ на вѣлїи
 дѣнь, що ни даѣтъ намъ тоѣ неѣтъ
 лѣвъ ѿ вѣно, тѣко естъ крѣвь Хрѣто
 сова, заѣо вѣче камъ да полдне,
 зѣре сме чѣде ѿ стары бѣзъ неѣ не мо
 же чѣекъ да вѣде живъ, ѿ ѿмъ ве
 лїмъ: кон ви кажѣе тѣки дали По
 поѣтъ; тоѣ ми велѣтъ вѣре Попоѣтъ
 до се га никаѣва рѣчь не ни казѣлъ

ѿ негова оуста, то ба не и злагат
 никогаш, нѣмѣ кажи мѣ со на
 барабарѣ да идѣтъ свадьбы, на тебѣ
 ричѣ, на хора, на лѣвѣ, на сехерѣ
 на потера, на алишѣ веришѣ да прѣ
 кѣпи, да препродаде, а за подѣи
 ни мы егѣ прашае, ни онѣ самѣ
 ни кажѣтъ, и ѿ грѣшенѣ глѣда
 ѿ оубе те страны какаѣтъ и ѿ Хрѣ
 лни те, зашо не праштаатѣ попа
 ѿ Попотѣ, зашо самѣ не ги по
 дѣтъ по малѣ колко естъ кади
 колкѣ знае толкѣ нека каже, га
 дамѣ ка советѣ нѣмѣ е за нѣварѣ
 шо а зѣлѣ на шѣ мѣ висѣ, и едѣ
 чоѣкѣ ѿ незнанѣ аки ѿидне оу
 немѣ, ѿ негѣ те го сѣтъ Гдѣ
 страшно сѣдище, аки ли пакѣ ѿ
 слѣшанѣ Хрѣтианска душа загинѣтъ
 тога и Попотѣ него сѣдитѣ Бѣ

и ѿ грѣшенѣ видхо ело ѿ оубе стра
 не, кака етемѣ ѿ Хрѣтианемѣ, ѿ
 Попа и ѿ сѣставишѣ Попо тога, го
 сѣставишѣ на Владыка та, нека си
 го оучитѣ той естъ должѣнѣ да оу
 чѣтъ Поповѣ, и ѿ зѣшѣ Хрѣти
 нитѣ да ги оучимѣ, и имѣ рекоушѣ:
 верѣте ли вы е да естъ причѣстна
 крѣвь и снага Хрѣтова, и они ми ре
 као: пошо ѿ старѣ наши сме чѣле,
 верѣмо да естъ такѣ, и ѿ имѣ ре
 коушѣ: ба а а и естъ, и вѣдетѣ, и
 ѿ верѣемѣ и исповѣдѣемѣ, такѣ той
 естъ Хрѣтоушѣ Снѣ Бжѣи пришедѣи
 во мѣрѣ грѣшныа спасѣти, ѿ нишѣ
 же перѣвый есмѣ азѣ, и еше вѣрѣю
 такѣ оно естъ самое прѣчѣтое тѣло
 егѣ, и самаа прѣчѣтна крѣвь егѣ,
 и молюса Хрѣтѣ Бгѣ, и оумилнѣ
 вопѣю емѣ, и глаголю даждѣ ми
 Владыко человекѣлюбче, прѣчѣстѣе

тѣло твое, и пречистую крѣвь твою,
 во составленіе грѣхѡвъ моихъ, и
 во жизнь вѣчную, аминь. Пакъ
 имъ рекоухъ кога берзете, зацо не се
 готѡвите дѡхѡвнѡ, да го зѣмете,
 да ли не ви е страхъ ѡ хрѣта недо-
 стѡйнѡ да се причѣстите, не знаете
 и чзете дѡхъ стѣий оу ѡалтирь какъ
 велитъ, да фрлимо лошо-гата, да
 помѣтемо кѡка ча наша, зере же ни
 дойде на гости Црѣ славный, на
 найголѣмый найглавны работы, на дѡ
 сви те славы Црѣ естъ хрѣтѡсъ, и
 дѡхъ стѣий вели намъ: возмите
 врата кнѡзи вѡша, и возмитеса
 врата вѣчнаа, и внидетъ Црѣ славы.
 То вамъ велитъ дѡхъ стѣий на чѣка,
 а чѡекъ естъ кнѣзь, зацо естъ
 кнѣзь, зацо на ѡван вѣкк чѡекъ
 естъ самовластенъ, акъ сата по-
 щатъ

щатъ гдѡ во сертѣ, акъ ли нехокетъ
 не пѡщатъ, акъ хокетъ зѣматъ
 причащеніе Црѡ небнаго, Црѡ сла-
 вы, акъ ли не хокетъ не се приче-
 стзетъ, некетъ Црѡ славы, ама
 зацо некетъ или ѡ незнаетѣ колкѡ
 силѡ иматъ стѡе причащеніе, и ка-
 кво ѡрджіе естъ на дѡвола, и какѡво
 во составленіе грѣхѡвъ бываетъ, и
 какѡво соединеніе съ бгѡмъ, и ка-
 кво съсващеніе чакъ и съкоженіе, и лъ
 ѡ незнаетѣ, или ѡ дѡвола прелшенъ
 да некетъ харнѡ, чоко лошѡто за
 ради чога досаждаетъ дѡхъ стѡмѡ,
 и велитъ: Такъ естъ сей Царѣ сла-
 вы; и пакъ мѡ велитъ дѡхъ стѣий;
 гдѡ крепѡкъ и силенъ, гдѡ силенъ
 во враги: чѡекъ мѡ велитъ, какѡвъ
 естъ чоѡ Царѣ славы; кажи ми хѡ-
 баѡ да разберемъ, и дѡхъ стѣий
 хѡ-

ХУБАВО МЪ КАЖДЕТЪ, МЪ ВЕЛИТЪ
 ІАКІОТЪ СТОПАНЪ, СИЛНІИ ѿ СТО-
 ПАНЪ, ТОИ СТОПАНЪ СИЛЕНЪ ЕСТЬ НА
 ЦЕНКЪ, И СВАКІИ РАТЪ ИЛИ ВОЙСКА, ИЛИ
 НЕКАКВЫИ БОИ ШО ДА СТАНЕТЪ СПРО-
 ТИВНУ ЕМЪ СВЕ ЖЕ ПАДНЕ, ЗАШО ТОИ
 ЦАРЬ ЕСТЬ СИЛЕНЪ ВО БРАНИ, ТАКА ОУЧЕ
 ИЖИ И КАЖДЕ ИЖИ МЪ, И МЪ ЗАПОВЕД-
 ЕТЪ И ГО КАНИТЪ ОУЩЕ ВТОРЬИ ПЪТЬ
 МЪ ВЕЛИТЪ ВОЗМИТЕ ВРАТА КНАЗИ
 ВАША, И ВОЗМИТЕСА ВРАТА ВЪЧНАА, И
 ВНИДЕТЪ ЦАРЬ СЛАВЫ, ПАКЪ ЧОЕКЪ ѿ
 ОЩОЕ ДЕБЕЛЪ ИЛЕ НЕВЕРЕНЪ, ИЛИ ТЕ-
 ЖОКЪ, ЛЕНИВЪ ОУЩЕ ВТОРЬИ ПЪТЬ
 ПРЕПРАШДЕ И ВЕЛИТЪ: КТО ЕСТЬ СЕЙ
 ЦРЬ СЛАВЫ, СІРЪЧЬ, КАКОВЪ Е, И КОИ
 ЕСТЬ ТО ЦАРЬ НАДЪ СЛАВЫ; И ПАКЪ ОУ-
 ЩЕ ЕДНАШЪ МЪ КАЖДЕТЪ ДУХЪ СТЫИ,
 МЪ ВЕЛИТЪ, СТОПАНОТЪ ШО ЕСТЬ НАДЪ
 СВИ ТЕ СИЛЫ, ТОИ СТОПАНЕТЪ ЦРЬ И

НАДЪ

НАДЪ СЛАВЫ ТЕ, И НЕГО ВЪКАЛЪ ЦРЬ
 СЛАВЫ. ЕМЪ ЖЕ СЛАВА И ПОКЛОНЕНІЕ
 БЪДИ ІАКОЖЕ НА НЕБЕСИ, И ѿ НАСЪ НА
 ЗЕМЛИ, СО БЕЗНАЧАЛНЫМЪ ЕГѦ ОТ-
 ЦЕМЪ, И ПРЕСЪТЪМЪ ДУХОМЪ ВО ВЪКИ,
 АМИНЬ.

ДУХЪ СТЫИ ПРЕЖДЕ ВОПЛОЩЕНІА
 СНА И СЛОВА БЖІА, ПОВЕЛЕВАЕТЪ ИЗЪ
 ОУСТЪ ПРОРОКА ДАВІДА ГЛАГОЛА: ПРИ-
 МИТЕ ВО СЕКЪ ЦАРЯ СЛАВЫ, ПОТОМЪ
 САМЪ ВОПЛОЩЕНЬИ СЫНЪ И СЛОВО
 БЖІЕ ІИСУ ХРТОСУ, И ТОИ САМЪ НА
 ТАЙНА ВЕЧЕРА, И ОНЪ НАПРАВИ ЛУТЪР-
 ГІА СО ЛЕБЪ И ВІНО, И РЕЧЕ: ѿ СЕГѦ
 КЪРВАНИ, КОЛЕНЪ, ѿ БРАВИ КРВЬ ПРО-
 ЛІАНЪ, ДА ПРЕСТАНЕТЪ, ПОЩО МОА
 КРВЬ ЗА ВАСЪ ЖЕ СЕ ПРОЛІЕ, И ДО СЕГѦ
 ПАДЕТЕ ѿ БРАВИ СНАГА, И ПІЕВТЕ ѿ
 БРАВЫ КРВЬ И ТОА БЕШЕ ОБРАЗЪ И
 ПРЕШКРАЖЕНІЕ МОЕГѦ ЗАКОЛЕНІА, И

ТОА

тоа кои сакаѣтъ да познаѣтъ, нека
 чаѣтъ Бїклїа Пророка Исїаа каде пишѣтъ,
 ꙗкѡ ѡвча водеса на заколенїе и ꙗкѡ
 агнецъ непороченъ прѣмѡ стрїгѡщѡ-
 гѡ егѡ безгласенъ, юще по долѡ
 оуше дрѡго ми е за кровь Хрѡтова
 кажѣтъ. Ето за тоа и Хрѡсъ рече,
 на свакии кѡрбанъ кога сакаѣте, да
 чинїте илї да се молїте за нещѡ,
 да се сакаѣте ѡ мене, некемъ да ко-
 летъ бравы пощѡ ꙗ самъ се заколѡ-
 емъ за васъ свакии день, а вы е моѡ
 та снага да ꙗдетѣ, и моѡ та кровь
 да пїѣте, ѡвѡи новїи заветъ съста-
 вамъ вамъ; заветъ же речеѣтъ ново
 порѡчанѣ, зашѡ самъ бѣше порѡчалъ
 Моусѡю, и тоа се створї бѣхѡ на-
 рѡчанѣ, а сегашно то зашѡ се на-
 рече ново; зашѡ самъ бѣше и тоганї,
 и сега и во вѣкѡвъ, и Евреи се чѡдеѡ

и

и се вѡцкала еденъ дрѡгого, и се сме-
 лаха и велѣа: какѡ можѣтъ ѡвѡи но-
 вїи законникъ да си дадѣтъ снага
 та намъ да мѡ ꙗдеме, и да си да-
 дѣтъ кровь та своѡ намъ да мѡ ꙗ-
 пїемо, и онъ оузеде хлѣбъ и ѡкрши,
 и стаѡи и даде на чирацыѣ свої
 ꙗпѡлы и рече: земїте ꙗдїте ѡвої
 лѣбъ естъ моѡ снага, и за васъ се
 дрѡкїѣтъ, и пакъ зеде чаша вїна,
 и послѡжї имъ рече: Пїїте ѡ чашѡ
 ѡва сви, ѡваѡ чаша естъ моѡ кровь
 новѡга нарѡчена, таѡ кровь щѡ се
 истѡрѣѣтъ за васъ и за мнози на во
 съставленїе грѣхѡвъ, и рече ѡваѡ
 чинїте вы е кѡрбанъ да има со лѣбъ
 и со вїно во моѡ воспоминанїе, си-
 рѣчь во моѡ паметѡвенѣ, ѡваѡ чи-
 неки мене неке забѡравїте, ꙗ щѡ се
 створїхъ кѡрбанъ за васъ неке забѡ-
 рави-

рѣвите, и моё то оумираѣше же поминѣте чѣкъ дѣри да доидѣмъ, да сѣдимъ живымъ и мертвымъ, вы сѣ да чините вакѣвъ крѣванъ, ваквоа смѣрть моѣ возвѣщеніе, и пакъ Евреи те що се чѣдае, и не берѣаа и нимъ рече: Амѣнь, амѣнь, глаголю вамъ, аще не ѣдете снага сна члѣвческагъ, ни поѣете негова та крѣвь, живѣтъ оу себѣ не имѣте, живи не бѣдаѣте, же и зѣмрете какъ ваши те дѣдовцы, и тѣткови, и оуше ѣмъ рече: кой ѣде моѣ та снага, и кой пѣе моѣ та крѣвь имѣтъ живѣтъ вѣчный, и азъ воскрешѣ егѣ во послѣдній дѣнь, а Евреи, чифѣти неѣа да прѣимѣтъ тыѣ рѣчѣви, да бѣдаѣтъ чѣда Бжѣа ка що вели во еванѣеліе що се чѣтѣтъ на первый дѣнь, вѣлій дѣнь: во своѣ прѣидѣтъ, и свой егѣ не прѣѣша.

и елицы прѣѣша егѣ, даде ѣмъ власть чѣдѣмъ Бжѣимъ бѣти; иже не ѣ плѣти родишасѣ: сѣи Евреи ѣ плѣти родишасѣ, тогѣ ради плѣкъ сѣѣкъ, плѣтскаѣ ишѣтъ, а не дѣховнаѣ, плѣтскаѣ мѣдрѣтвѣдѣтъ, плѣтски толкѣютъ прѣшѣствіе Хрѣтово, а не дѣховно, они сѣ плѣтски чѣловѣцы, и кнѣзи ка що кашѣхъ ме прѣѣе: возмѣте врагѣ кнѣзи ваши, кнѣзи же речеѣтъ чѣловѣцы плѣтскѣи и само-властнѣи, акъ са каѣтъ земѣѣтъ и прѣимѣѣтъ Хрѣта оу себѣ, акъ неѣѣѣтъ не прѣимѣѣтъ, защо кой прѣимѣѣтъ Хрѣта чѣдо Бжѣе бѣдѣѣтъ, и кои зѣма прѣчѣсна ѣдеѣтъ тѣло Хрѣтово и пѣѣтъ крѣвь негова, тоѣ не оумираѣѣтъ ѣакъ члѣвѣкъ плѣтанъ, и не зѣѣѣтсѣ плѣтскѣи чѣловѣкъ, но сынъ вышнѣгѣ за что пѣшетъ дѣхъ стѣый во ѣлѣтѣрь:

тирь: Азъ рѣхъ вози есте, и сынове
вышнагъ, вы же ѿакъ человекцы оу-
мираете, ѿакъ единыхъ ѿ князей падае-
те; кои са тыа князы шо падаютъ,
тыа сѣтъ князи шо не возмѣ, шо
некѣтъ да възматъ братѣ своѣ; и да
пѣшатъ Прѣнаго Прѣ славы.

Блажшайте се га блгвѣни Хрѣтіани,
да разкѣрете какъ естъ причѣстна,
Хрѣтосъ велитъ: Блаженъ кои зѣма
тѣло моѣ да ѿде, и да пѣ крѣвь моѣ,
а те кои неке да прѣиматъ, сиречь,
некѣтъ да се причѣститъ, а пакъ не-
говъ намѣстникъ избранный сосѣдъ,
сѣтъ Аплз Павелъ велитъ: Тежко и
горко томѣа чоекѣ, шо зѣма причѣсна
какогѣдерж, не се исповедалъ, не се
простѣлъ со гаразлѣе, не се покѣнилъ
ѿ тоѣ шо чинилъ, и мыслитъ пакъ
да чинитъ; за него велитъ сѣтъ

Павелъ:

Павелъ: Иже аще ѿстѣ хлѣбъ сѣй,
и пѣтъ чашѣ Гдню не достѣинѣ, по-
винъ бѣдетъ тѣлѣ и крѣви Господни;
да искѣшлетъ же человекъ себе, и
такъ ѿ хлѣба да ѿстѣ, и ѿ чаши да
пѣтъ; ѿдыи бо и пѣи недостѣинѣ
сѣтъ себѣ ѿстѣ и пѣтъ, сегѣ ради
во васъ мнози немѣщни и недѣжливи
и спѣтъ доволни. Аще бо быхомъ се-
бѣ разсѣждали, небыхомъ ѿсѣждени
были, сѣдимъ же ѿ Гдѣ наказѣмса,
да не со мѣромъ ѿсѣдимса. Овыа
рѣчѣви пѣшетъ намѣстникъ Хрѣтовъ
сѣтъ Павелъ, во книга шо а выкатъ
Аплз ко Корин. анимъ зачѣло рѣ.о.
сѣтъхъ найпоследнѣй; зашо велитъ,
да искѣшлетъ себе человекъ, искѣше-
нѣ ке рѣчѣтъ разработано, сирѣчь,
ѿакъ сребро искѣшенно или злато,
и на примѣръ ленъ неработанъ, мо-
жетъ

жѣтъ ли да бѣде нѣщо ѿ негѡ, а
 разрабѡтанъ лѣнъ можѣтъ зе свещю
 да бѣдетъ ѿ негѡ, или да сыпетъ во
 снопѣхъ лѣнъ не врзанъ не стегнатъ,
 да сыпетъ вино или вода не може да
 застанетъ во негѡ, же протѣчетъ
 низъ негѡ, а да сыпетъ во рабѡтанъ
 лѣнъ, же се оупіетъ во негѡ, какъ
 во сѣнѣхъ, же застоитъ, така и чо-
 лѣкъ акъ са каетъ, да мѡ застанетъ
 Дѣръ славы стѣла тайна причесна во
 негѡ себе нека разрабѡти какъ лѣнъ,
 да се раскрши срамѡтъ да фрлитъ,
 грѣшвы те прѣдъ дѡхѡвника да ка-
 жѣтъ, и оуще дрѡгій пѡтъ да не чи-
 нитъ, и даимъ дастенъ када плаче,
 защо се измамилъ по фавола пошло,
 и за грѣхѡтъ да растѡритъ мило-
 стына по сиромасы, да постѣтъ,
 метаніе чинитъ, со такѡвъ кѡрѣанъ

да

да прійдетъ при Бѣга, и Бѣгъ же мѡ
 види срце то разрабѡтано, же мѡ прі-
 иматъ кѡрѣанѡтъ, же мѡ простѣтъ
 грѣховы те, же влезѣтъ Дѣръ славы во
 негѡ, и же бѡдетъ той во Бѣга, и
 Богъ во негѡ, какъ желѣзо во огнь,
 и огнь во желѣзо то: зѣре со та-
 ковъ кѡрѣанъ се пріѡкатъ при Бѡга,
 и тыа кѡрѣани, види що пишѣтъ
 Дѡхъ стѣй въ ѡлтирь во ѡломъ и.
 стѣхъ зѣ. жѣртѡа Бѣгъ дѡхъ сокрѡ-
 шенъ, срце сокрѡшено и смиренѡ
 Бѣгъ не оуничжитъ; тоа же рѣчѣтъ:
 кѡрѣанъ пріѡченъ Бѣгъ дѡхъ стрѡ-
 шенъ, и срце стрѡшено и смирено да
 ѡнесѣшь прѣдъ Бѣга, тоа любитъ Бѣгъ
 а нищо дрѡгѡ, никакви кѡрѣани, ни-
 какви закѡни, во наша вѣра найго-
 лемъ кѡрѣанъ лѣнъ и вино, и лѡтѡр-
 гія; ама и лѡтѡргія та со пизма

со

со фодѣлско срце, кѣзз дѣхъ стро-
шенъ, кѣзз строшено срце, и кѣзз
смирѣнїе, не ѿ прїиматъ Хрѣто съ Бгъ,
зачто велитъ Попъ во лугѣргїа вы-
катъ: вонмемъ стѣе возношенїе, во
мирѣ приносїти; тоа же речѣтъ:
вонмемъ, слѣшайте и разберїте; стѣе
возношенїе, чїстый кѣрванъ; во ми-
рѣ приносимъ же речѣтъ, да сме мир-
ни ѣденъ со дрѣгого, варишь ты са
ни погѣденъ и со Бга и со свѣтца, и
со брагѣа своегѣ, та када разберѣте
ѣкѣ сте се оугѣговїле, донесїте
просѣора да ви ѿ принесемъ Бгѣ, и
со негоа благодѣть да бѣдетъ лебѣтъ
чѣло Хрѣтови, и вїно то крѣвь нѣгова,
и ви ѣ достѣойнъ да се причѣсте, за-
то велитъ Попѣтъ во мирѣ приносїтъ,
ѿ надворъ Хрѣтіани те велитъ: ми-
лостъ мїра, жѣртвѣ хвалѣнїа; тоа

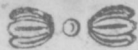
ВЕЛАТЪ

ВЕЛАТЪ Хрѣтіани те ѿговорѣатъ, на
Попѣтъ мѣ велитъ мы ѣ сме се ми-
рилѣ ѣденъ со дрѣго, и се милѣаме,
и сме дошле оу Божѣ кѣфа, и хвали-
мо име то Бжїо, и поѣмо, и чати-
мо, и молимо; Овоа хвалѣнїе да ни
го прїиматъ прїатѣнъ кѣрванъ, и со
ѣвои кѣрванъ да насъ помилѣетъ,
зачто такъва кѣрванъ любитъ Бгъ,
а не крѣвь и месѣ. во ѣаломъ и.
жѣртва Бгѣ дѣхъ сокѣшенъ: во ѣа-
ломъ м.а. стѣхъ дї. пожри Бгѣ жѣр-
твѣ хвалѣнїа, и воздѣждъ вышнемѣ
молитвы твоѣ; такъва жѣртвы, си-
рѣчь кѣрванъ сакатъ Бгъ а не дрѣгоѣ-
че. Така да се искѣси челѣкѣкъ, ве-
литъ стѣи Павѣлъ, па да се причѣ-
стїтъ стѣе причѣстенїе, а пакъ кои
їаде и пїе недѣстѣойнъ сѣдъ се дѣ-
ѣтъ; сѣдъ же рѣчѣ щѣта же мѣ вы-

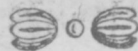
И

ДЕТЪ,

ДЕТЪ, ЗАЩО НЕ ЁСАПИТЪ ТѢЛО ХРѢТО-
 БО, ЗАРАДИ ТО ВО ВАСЪ МНОЗИ НАГЛЕ-
 ДАМЪ СЛАВЫ И БОЛНИЧАВЫ, И МНОЗИ
 НА ОУМИРААТЪ, А ПА НЫ И ВЕЛИТЪ:
 ЯЩЕ БЫХОМЪ СЕБѢ РАЗСЪЖДАЛИ: ТОА
 ЖЕ РЕЧЕТЪ, ДА СМѢ ИСТРАЖИЛЕ СЕБѢ,
 КАКВИ СМѢ ДА ЛИ СМѢ ДОСТОЙНИ ЗА ПРИ-
 ЧЕСНА, ИЛИ НЕСМЕ, СЕБѢ ДА БЫЛЕСМЕ
 ИСТРАЖИЛЕ НЕБЫ БЫЛЕ. ЎСЪДѢНИ; ЎСЪ-
ДѢНИ ЖЕ РЕЧЕТЪ, ЎЩЕГЕНИ: СЪДИМИ
 ЖЕ Ў ГДА НАКАЗЪЕМСА, ДА НЕ СЪ МІ-
 РОМЪ ЎСЪДИМСА; ТО ВА ЖЕ РЕЧЕТЪ,
 ЗАЩО НЕДОСТОЙНЪ СЕ ПРИЧЕСТЪЕМО,
 ЗАТО ВА И ЩЕГТА И НАОКАТЪ, А ЩЕГТА
 ТА НІЕТЪ НАМЪ ЗА РАДИ ГРЕХОТЪ, ЗА-
 ЩО СМЕ СЕ ПРИЧЕСТИЛЕ НЕДОСТОЙНЪ,
 НЕСМЕ ПОБРОИЛЕ ТѢЛО И КРѢВЬ ХРѢТОВА,
 ЗАТО ВА БГЪ НИ НАКАЗЪЕТЪ, СІРЕЧЬ
 НИ БІЕТЪ, И НИ ОУБЫВАТЪ, ПРИЧАСТА-
 АТЪ, А БІЕНѢ ТО Ў ГДА СТОПАНА НА-

ШЕГЪ

ШЕГЪ Ў НЕГЪ ТРЕШНИЦЫ ІАДЕМО, И
 ЗА ОВАА ТРЕШНИЦЫ ІАДЕМО, ЖИ ДА НЕ
Ў КДѢКА ИСПЪДЕНИ БЫДНЕМО, КАКЪ
 ТІА ЦО САТЪ ЛЮДИ СОЗДАНИЕ БЖІЕ, А
 ВО НИХЪ НИКАКОВЪ ЁСАПЪ НЕМАТЪ НИ
 ЗАКОНЪ, НИ ГДА ЗНААТЪ НИ СА КААТЪ, А
 ГДА И НИХЪ ГИ ХРАНИТЪ, ГИ ГРЕЕТЪ,
 ИМЪ ВРНЕТЪ ДОЖДЪ ИМЪ СЕ РАКАТЪ,
 ЗАЩО И НИХЪ ГИ СОЗДАЛЪ БГЪ КА ЧИ-
 ФѢТЫ, ЦО МЪЧЕА БГА И ПАКЪ ГИ РАНИ
 ГДА НА ОВАЙ ВЕКЪ, А ТОЙ ВЕКЪ ЖЕ ГИ
 СЪДИТЪ КАКЪ НИХЪ ЦО ГИ РАНИТЪ,
 ТАКА РАНИТЪ И ЦЫГАНЫ, ГДРВЕТЫ
ЧЕРГАРИ, И ДРЪГИ МИЛЕТИ БЕЗВЕРНИЦЫ,
 ХЪЛНИЦЫ, СВЕ РАНИТЪ ГДА НА ОВАЙ
 ВЕКЪ, АМА ВО РАЙ ВО ЦАРСТВО НѢГОВА,
 ВО ХЪБАВЫНА НѢГОВА, НЕ ГИ ПЪЩАТЪ,
 ЗАЩО НЕ САТЪ ДОСТОЙНИ, ЗАЩО ОНИ
 СЕАЛЕ НИ ЖЕ ЖНЕАТЪ, НИ СЕ МЪЧИЛЕ ЗА
 РАЙ, НИ ЖЕ СЕ ВЕСЕЛАТЪ, ЗАЩО ВЕЛИТЪ

во ѿломѣ рѣд. стѣхъ є.; Грѣшницѣ
 слезамъ, радостію и пожинѣтъ, и во
 євѣліе Хрѣтосѣ величѣ: царство не-
 бесно нѣждно єсть, и нѣжницы во-
 схищяютъ є; и зато ва тыа безза-
 коницы, и безвѣрницы, и худѣлицы,
 и грѣшницы непокоѣни, не ѿпрости-
 ни со правы тебарабарѣ не можатъ да
 быдатъ, за нѣхъ пише Дѣухъ стѣхъ
 со Пророка оустѣ во пѣрвыи ѿломѣ
 стѣхъ є. на сѣдѣ Хрѣтовѣ грѣшницы,
 и нечестивѣи во совѣтѣ праведныхъ
 не воскреснѣтъ, великимъ на ѡван
 бѣкѣ не ги затрѣтъ, не ги кѣсѣри-
 сѣтъ, се раѣлатъ ги растѣтъ; вели-
 кимъ не ги называтъ Исраиль, ни
 па ѣзыкѣ стѣ, ни цркѣе сщєніе, та-
 кв ги зовѣтъ мѣрѣни, санки во мѣрѣ
 родѣлисе и живѣатъ; мѣрѣ же ре-
 четъ бѣкѣ ѡван, зацо вели Хрѣ-
 стосѣ во євѣліе: ѡни же ѿ мѣра сѣтъ,
 вы

вы же нѣсте ѿ мѣра, аще бысте бы-
 ли ѿ мѣра, мѣрѣ оубѣ лѣвилѣ бы вѣсѣ,
 и сегѣ ради возненавидѣтъ вѣсѣ мѣрѣ,
 пакъ нѣсте ѿ мѣра; и тѣа цѣо жи-
 вѣтъ во вѣкѣ ѡвѣи, какъ скѣти тѣа
 сѣтъ, ѿ раѣ испѣдени канѣ пѣы ѿ
 кѣка, и заради цѣо ва наказѣтъ
 насѣ Гдѣ на ѡвоѣ бѣкѣ, кѣи на цѣоѣ
 бѣкѣ да не насѣ ѡсѣдитъ со тыа ба-
 рабарѣ, цѣо сѣтъ во мѣрѣ сѣрѣчь во
 бѣкѣ ѡвѣ скѣтскѣи, и стѣи Пѣвелѣ
 величѣ намѣ: Ѣ Гдѣ наказѣмѣса,
 да не сѣ мѣромѣ ѡсѣдимѣса.

И грѣшенѣ Кѣриллѣ цѣо писѣхъ
 ѡваѣ писмо на ваѣа милѣсть, та
 вѣдохъ мнози на ѡваѣ велѣи дѣнь
 се побѣла, єднѣ ѿ пѣрвѣотъ дѣнь,
 єднѣ ѿ вторѣотъ дѣнь, єднѣ бѣа
 живѣи до двѣ недѣли, єднѣ до єднѣ
 недѣла, пакъ оумрѣа, єднѣ шѣсть
 недѣли

НЕДЕЛИ ЛЕЖАА ПАКЪ ЎЗДРАВАА, за по-
 каѣніе, има же речѣтъ некои: за-
 что ЕСТЬ ВЕЛІЙ ДЕНЬ за оутра водворило-
 ся, ЕСТЬ РАДОСТЬ, и пощо пишѣтъ
 во слово что шо се чашѣтъ на хвали-
 те: ЕМЪЖЕ НАЧАЛО, аще кто благо-
 честивъ, и тамъ пишѣтъ; никто-
 же да боитца, прегрѣшеній: проше-
 ніе бо ѿ грѣба возсіа благодарѣ, да
 празнѣтъ, да пристѣпитъ ко тел-
 цѣ оупитанномъ, ничтоже да см-
 нитца трапѣза исполнена, вси насла-
 дитца пира вѣры, вели, такъ ЕСТЬ
ОБАЧЕ ПОКАѢННОМЪ пишѣтъ: благо-
 дарѣ да празнѣтъ, и безъ смненіе
 да пристѣпитъ ко телцѣ оупитан-
 номъ; то ба пишѣтъ ЗЛАТОДЕТЪ, о-
 баче и сіа пишѣтъ ЗЛАТОДЕТЪ етъи;
 во Прологъ Декѣмвріа к. во слово свое
 глаголетъ: ПОКАѢТЕСА ВСѢМЪ СЕРД-

ЦЕМЪ;

ЦЕМЪ, всею душею сіа ЧЕТЫРИ ДНИ
АЗЪ вы приведе ко Хрѣсту Спасу на-
 шемъ, во кѣ. Декѣмвріа: да сподо-
 битца стое причѣніе во славу Хрѣта
 Бга нашегъ. Видите таинства силъ
 и щедроты Бжїа, за чѣтыри дни да
 оулучатъ прошеніе, и во день свѣтла-
 гъ рождества да сподобатца стое
 причѣніе, ОБАЧЕ ПОКАѢНІИ, а не не-
 покаяніи; же речѣтъ человекъ нека се
 радоватъ со день воскресенїи, великъ
 имъ; той шо се покаилъ, той шо
 се ѡпростилъ, а той шо держитъ га-
 разъ на чоекъ, и неже да се проститъ
 какѡвъ же мѣ быдетъ ВЕЛІЙ ДЕНЪ,
 нѣкъ неже помага ни ВЕЛІЙ ДЕНЬ, ни
 Божїи, защо пишѣтъ таа стїхїра
 шо се чашѣтъ на прѣіотъ до све седъ
 дни на хвалите, слава, и нѣ,
 гласъ ѿ.

Воскре-

Воскресѣніа дѣнь просвѣтимса
торжествомъ, и дрѣгъ дрѣга обѣ-
мемъ, рцѣмъ: братіе, и ненавѣда-
шымъ насъ, простѣмъ вса воскресѣ-
ніемъ, и тѣмъ возопѣемъ: Хрѣтосъ
воскрѣсе изъ мѣртвыхъ, смѣртю
смѣртъ поправъ, и сѣшымъ во гро-
бѣхъ живѣтъ даровавъ... Видите
братіа слѣтка какъ ѡалимо, тѣмъ
требе и да дрѣймо: дрѣгъ дрѣга ѡ-
вимѣмъ; же речѣтъ дрѣгъ дрѣга да
загрѣймо, ѣдніотъ да речѣмо: Хрѣ-
стосъ воскрѣсе, дрѣгѣотъ да мѣ ѡгово-
ри, да мѣ речѣтъ: воистинно воскрѣсе,
и намъ даровѣ живѣтъ вѣчный, и
живѣтъ, и царствѣтъ во вѣки вѣ-
кѣмъ, - поклонѣемса трѣднѣвномъ
ѣгѣ воскресѣнію. Вдѣнь дрѣгѣго да
загрѣймо и да полюбѣмо ѡ радость,
зере влегѣхъме во пасха; пасха же ре-
чѣтъ

чѣтъ превѣденіе ѡ зло во добро, и
тѣмъ да речѣмо, Хрѣтосъ воскрѣсе илѣ
воистинно воскрѣсе. Види во стѣхѣра
подѣлъ какъ пишѣтъ, велѣтъ: и
ненавѣдашымъ насъ простѣмъ вса
воскресѣніемъ, и тѣмъ воспѣвати
вѣдемъ воскресѣномъ ѡ грѣба; тоа
же речѣтъ ненавѣдашымъ насъ про-
стѣмъ, тѣмъ що насъ пѣзматъ,
да имъ простѣмъ заради хѣтирѣ де-
нѣшномъ, и тѣмъ да пѣемъ, ѡ Хрѣ-
стосъ воскрѣсе изъ мѣртвыхъ: акъ се
ѡпростѣмо да пѣемъ, акъ не се ѡ-
простѣмо ни да пѣемъ, ни да се ра-
дѣамъ, ни да чинѣмо захѣмъ, зере
не се просвѣтѣмо торжествомъ, не
да пѣемъ и да прѣзнѣмо, тѣмъ да
вѣгамъ вѣзъ трага оу дно зѣмна,
и тѣмъ не вѣгѣмо ѡ рѣка Бжѣа,
защо велѣтъ Дхъ стѣи оу ѡалтирѣ.
Ище

Аще возмѣ крилатѣ мой рѣнѣ, и вѣсѣ-
 люса во послѣднихъ морѣхъ, и тамъ
 во настѣвнѣхъ ма рѣка твоѣ, и оу-
 держитъ ма десница твоѣ; тоа пи-
 шетъ во ка.оісма ѿ. Ѹalomъ а пакъ
 Дамаскинъ стѣи во октоихъ спроти
 недѣла гласъ ѿ. на Гдѣи воззвахъ
 стѣхира велитъ: ѿ лица твоегѣ
 грѣшнѣи камъ бежимъ, аще взы-
 демъ на нѣо ты тамъ самъ живѣши,
 во адѣже попрахъ еси смѣрть, во
 глубины морскіа и тамъ рѣка твоѣ
 Владыко, но къ тебѣ приѣгаемъ,
 тебѣ припадающе молимся воскреснѣи
 изъ мѣртвы помилуй насъ. Видите
 Хрѣтіани и браќа мой, какъ стѣи
 Іоаннъ Дамаскинъ не имѣхъ каде да
 се крѣетъ ѿ Бга, при него самъ по-
 бѣгнахъ и припаднахъ, и Гдѣи го по-
 милѣлахъ и се посветѣлахъ, и день мѣ
 6

6 Декѣмвриа д. ама тои за себе баша-
 рѣсалъ, а не за насъ, и мы е трѣ-
 кетъ свѣкѣи за себе, свѣкѣи за своѣ
 дѣшѣ да радимо, зашо денѣска сме
 живи оутрѣнъ нисмо, смѣрть чоѣка
 идѣтъ какъ араміа кришомъ, апан-
 сисъ не се знѣетъ кога же доидѣтъ,
 и Гдѣи не ни каза смѣрть та салтъ,
 ни речѣ да смѣ готѣвѣемъ, речѣ кога
 же ти земѣмъ дѣшѣ, какѣвъ же те
 найдемъ, и затечѣмъ хѣбѣвъ, или
 грѣвъ, гершенъ или правъ, чистъ
 или поганъ, какѣвъ же те затечѣмъ,
 такѣвъ же те пишемъ, или да каба-
 ети да имѣхъ чоѣкъ найпосле акъ се
 покѣилъ, тебе оучинилъ за грѣитъ
 плакалъ, со свѣ срѣе пришолъ при Бга,
 дѣховникъ шо мѣ заповѣдалъ дер-
 жалъ, и смѣрть мѣ доидѣ, го затече
 такѣвъ, тои чоѣкъ селѣметъ имѣтъ,
 спасѣ-

спасѣніе наоукатъ, а пакъ ила да докры
ракоуты да иматъ. чоекъ, милостына
да давалъ, да постилъ постовы,
каадрмы да правилъ, оу црква да
има да ходилъ, чистота да ималъ,
ама наипосле акъ се растврилъ самее,
или во лютина не се процѣалъ, или
во пѣанство, или во хай, хди, или
во бѣдахъ, по лошъ пѣть, во нечи-
стота акъ га затече смѣрть, виде
оу фаволски рѣки, акъ былъ ѿ на-
предъ харенъ на и послѣжно то мѣ се
паметъ чоекъ, а не првѣ, зере така
писана Пророцы Дхѣомъ стѣмъ, тежко
на тыа люди шо пѣатъ, и гадатъ со
пѣсни и свирки, нѣхъ ни дѣшы по-
гибнѣтъ, и се рада дѣволъ со нѣхъ,
защо ги зематъ оу цехнѣмъ, свѣ
коѣ разлагѣнѣ грѣхъ ѣсть, и дѣволъ
сладженѣтъ, ама наигрѣта во праз-

никъ,

никъ, защо мѣ ѣ дѣнь ѿ светѣцотъ
ѣднашъ оу година, чекатъ светѣцотъ
на дѣнь, да чѣтъ некое славословіе
Бжїе, а не да слышатъ развращеныа
пѣсни Бжїе, Хрїтіани Бжїи трѣкетъ
да смѣ дайма на богомѣство, да
мѣлимѣ Бга да ны прѣтитъ инже-
лотъ, шо не чѣватъ, той шо нѣ
ѿстабенъ ѿ стѣе крѣшеніе, шо сме го
пропѣдиле лошо чинѣки, защо по
срѣди трѣтъ газимо бѣси, и не виѣамо
фаволъ шо ни стабилъ на пѣть, за-
що велитъ оу шалтирь: На пѣти
сѣмъ по немѣже хождахъ скрѣша
сѣтъ мнѣ; то вамъ велитъ на ѿвой
пѣть, по той шо газимъ мѣ ста-
биле стапицы желѣза, какъ ловацъ
шо ваѣа зѣри, такъ фаволъ фаѣа
люди, а пакъ кой сакатъ да оутѣ-
четъ ѿ свѣ те желѣза, нека се молитъ

Бгъ

БГ҃Ъ ЧЕСТВУ, И НЕКА ВЫКА: ИЗБАВИ МЯ
 ѿ ГОНАЩУХУ МЯ ІАКѢ ОУКРѢПИШАСЯ
 ПАЧЕ МЕНЕ: ЗАЩО ЕДНЫ РАБОТЫ ДЕНѢ,
 И ДАТЬ ДРУГИ НОЖЕ, АМА НАМЪ НЕ СЕ
 ВИКААТЪ, САМЪ ГДѢ ВИКАТЪ И ГИ ПО-
 БЕЛААТЪ, А МЫ Е ТРЕБЕТЪ ДА МЪ СЕ МО-
 ЛИМО, ЧЕСТО ДА ВЫКАМО: ГДѢ ГДѢ
 ИЗБАВИ НАСЪ ѿ СТРЕЛЫ ЛЕТАЩІА ВО
 ДНѢ, ИЗБАВИ НАСЪ И ѿ ВѢЩИ ВО ТМѢ
 ПРЕХОДАЩІА; ЧОЕКА КОГА ДА ИМА
 СПОМИНА БГА И МОЛИТЪ МЪ СЕ ЧЕСТВУ,
 ТОИ ИМАТЪ ОРБЖІЕ НА ДІАВОЛА, А ІА
 ГЛѢДАМЪ ОУ ЕДНИ ЛЮДИ ЛЮДИ НЕ ЗЕ-
 МААТЪ ТАКВОА ОРБЖІЕ, ТОКѢ НЕ КА-
 КВА СТВАРЬ ИЛИ ХАМА ИЛИ Е НА КАПА,
 НА ГѢША ИЛИ ЗА ѿ ОУРИЦЫ, ИЛИ ЗА
 ѿ НА ДВОРА СЕ НАДЕА, НА НИЩО ЦО ГИ
 ЛАЖЕЕКІМЪ ЗА ПАРЕ, ИЛИ АКѢ ФЕ БЫСТЬ
 И ПОПЪ, АКѢ ТИ РЕЧЕТЪ ДА ТИ ЗАПИ-
 ШЕМЪ ХАМАЙЛІА ДА НЕГО ВѢРДАШЪ, ТОИ

ТЕ ЛАЖЕТЪ ЗА ПАРЫ, ЕДНИ ГЛѢДАМЪ
 И ѿ ХОЦЫ ПИСМО ОУЗЕЛЕ УКААНІЕ,
 ТОИЛИ ФЕ ТЕ ЧѢВА; ТОИ НЕ МОЖЕШЕ
 НИ СВОА ТА ЧЕЛАДЪ ДА ДОЧѢВА, ТОКО
 КОГА ИМЪ ДОЙДЕ СМРТЬ ТА, ИЗМРЕ,
 ЕДНИ ГЛѢДАМЪ СТАВИЛЕ НА ГЛАВА НАЙ-
 МАНѢ ЛѢКЪ, ЕДНИ ЗЕЛЕ ѿ ВОАКА ЗѢВЪ,
 ДРУГИ И СРЦЕ ЦО ПА ГО НОСАТЪ КАКѢ
 СТЫНА, И СИРОМАШЕ ЦО ЦО ВА НЕВѢР-
 СТВИЕ ВО ТЕБѢ; ЦО ЦО ВА МНОГОБОЖІЕ
 ВО ТЕБѢ; ЦО ЦО ВА БЕЗѢМІЕ НА СТА-
 РОСТЬ; ВѢКЪ ДА МОЖЕЛЬ ДА ЧѢВА ЧО-
 ЕКА СВАКІИ ВО КѢКА ТА ПОЕДЕНЪ ЖИВЪ
 ФЕ РАНЕШЕ ДА ГО ЧѢВАТЪ, ДРУГИИ ГЛѢ-
 ДАМЪ ПРААТЪ ПАКѢШИ КАОЛСКІИ НА СА-
 МЫ ПРАЗНИЦЫ, НА БАДНИКЪ, НА ЛЕТ-
 НИКЪ, НА КѢРКОВЪ ДЕНЬ, ДРУГИИ ВѢРЪ
 ВО СРЕКА КОИ ФЕ ГО СРЕТЕТЪ, ДРУГИИ
 ВО ДЕНЬ ХАИРЛІА ИЛИ ЛОШЪ, ЕДНИ
 ЖЕНЫ ДРЖАТЪ ПѢТОКЪ НЕ ПРЕДАТЪ;

и спроти среда да не имз се изгори
некое дѣте, а него ѡставаѣтъ ама-
нетз на сѣнѣетз а що го создаѣлъ
да го чѣватз, тѣкъ сама сакатз со
непрѣдѣнѣ да го дочѣватз, тѣда види
безбожіе во Хртіани, іа ти ли же се
чѣватз ѡ того що не виѣкашь со не-
работанѣ, со зачинданѣ, може ли
слепецз да се чѣва самз, дорне не се
молитз на водакотз да го чѣватз
ѡ древо, ѡ камень, ѡ зидз, ѡ прагз,
ѡ дока ѡ свѣ що годз водакз го чѣ-
ватз, и мы ѣ трѣбетз да се фрлімо
на баціоніе ѣмз создѣтель, ѣмз во-
ѣакз, ѣмз настѣвникз, тѣда види
какѡ несмо Бжїи, а причеснаса камѡ
то ва бездмїе виѣкамз повише во же-
ны, а помѣлѡ во мѣжи, балаѣимз
иматз ѣдни мѣжи що прѣшѣатз
жены те какѡ ѣ бекѡвз кое фелѣтз,

и кое

фелѣтз

и кое не фелѣтз, и велиѣтз: моа тѣ
блѣки признаѣетз ѡ каквѣа работз,
па дрдгїи бездменз мѣ велиѣтз: ѣл-
бетѣ ѣ далз Гдѣ оумз повише запѣ-
метила, а ѡкаѣне, запѣметила ѣвол-
ското, да ли запѣмѣтѣ Божїо то, а
ты бездмне, що вдрѣшз женѣ ти,
ты ѣѣшь какѡ Адамз що послѣша
ѣва па ги испѣди Гдѣ ѡ рай, и пакѣ
ѣдни Хртіани не прѣшѣатз Пѡпогз,
кои прѣзницз се држитз, кои се ра-
ботатз, токо тѣа го оучѣатз Пѡ-
потз какѡ да прѣвитз, и да држитз,
а слепче слепый оу тебѣ очи иматз,
ты не можеш и самз да хѡдишь, а
водакотз ка си го зелѣ по себѣ да
го вѡдишь, кои же видѣтз що же ре-
чѣтз слепецз вѡдитз вѡдака, во
ѣдно селѣ вѡдохз попетз Ореше во
четвѣтокз, а прѣстїи сирѡмаѣи

I

Хрїа-

Хрѣтіани некнижни, ѿидѡа да мѡ
стрѡшатъ рало то, и го оучатъ По-
по того, мѡ велатъ денѣска ли найде
да работашь, Попъ чоѣкъ и ни га
знѣшъ, и Попотъ имъ велитъ то
ва дека знамъ книга, знамъ зацо
нее держитъ денѣсь, ѣмъ сомъ пра-
шалъ дѡхѡвницы, сомъ прашалъ и
Владыка ми рекле: четрцы не се дѡжа,
ни пѣтоцы салтъ недѣли и дѡдги
велики прѡзницы, они мѡ велатъ:
кога така ѡ се га не слѡшамо, ни-
кого го ни дѡхѡвникъ, ни Владыцы
салтъ що сме нашле, же дѡжимо ко-
га же ни оу пѣтакъ градъ Попови що
же ни помѡжатъ после и Владыцы,
и ты Попе акъ дѡжишь ка що дѡжи-
мо мы ѣ, аколи не, а ты стани ѡ
селѡ, во мы ѣ такѡвх Попъ неѣемо,
пакъ Попотъ видѣ не видѣ стѡриси

КАИЛЪ

КАИЛЪ да дѡжитъ какъ же го оучатъ
мѡранитъ, со свѣ знаѣки се стѡри
када не знаѣ сѡ. Очи се стѡри какъ
слѣпъ, ѿидѣ ѣ слѣпъ по слѣпого, та-
къ окатъ по слѣпого поминице ра-
ди свѣтнагъ вѣка сегѡ, ѡ леле безѡ-
мѣ; ѡ леле безвѣрїе; ѡ леле безстрѡ-
шіе. Ѣ третѣ покѡдѡихъ жены, по-
хвалѡихъ мѡжи да салтъ поѡмнїи, а-
ма се га какъ ви се виѡатъ, акъ не
знаѣте книга помыслите, хѡбаво
мѡжетъ ли со неработанѣ да се ѡбѡ-
ѣтъ градъ да не паднѣтъ, и кои не
хѡдитъ по стѡе писанїе, кои не бѣ-
рѣтъ книга и книжовницы що кажѡ-
валтъ, тѡ невѣрницы ималтъ ли
и лака оу вѣра наша, а какъ Хрѣті-
ани се зѡбатъ, какъ причѣсна са ка-
латъ, акъ са каатѣ градъ да не бѣѣтъ,
прашѡйте законницы они же вы ка-

I 2

ЖАТЪ

жѣтъ що мѣ ѣтъ лекѣтъ, и покѣша
 за градъ да не оудиратъ, и ѣа грѣ-
 шенъ казалъ бы вы какъ ко бываѣтъ
 да не пакаѣтъ градъ, ама боимсе
 ѿ небѣданѣ, зато ва ми се не кажѣ-
 етъ, зере велитъ ѣдна рѣчь по харно
 оу празна тѣква да даѣтъ, ама
 неумдшливога да оучишь, кои неке
 да слышатъ, онъ же речѣтъ така
 кажѣтъ, ама белкинеетъ, така а
 пакъ акъ ѣтъ тои чоѣкъ що не верѣ-
 етъ, а тои же речѣтъ Кѣрилъ оу те
 арце белки надчилъ, или оу Марковъ
 монастырь оу торъ бѣши те заръ
 разбралъ да намъ же кажѣтъ, бел-
 кимъ кои же слышатъ нека слышатъ,
 кои же не слышатъ и на него бѣди
 милость Бжїа, ѣа же кажемъ зере
 боимсе, да небадемъ какъ тои
 мрзешлїотъ рабъ, що мѣ скрѣта
 лантъ

лантъ Гдїна своегѣ, после ѿ своа
 оустѣ се ѿсѣди, мѣ рече: Гдїне се оу-
 плашихъ ѿ тебе да ти растѣримъ
 сребро то, зато видохъ тебе ѣле си
 фескинъ чоѣкъ, берешъ каде си не ра-
 стѣрилъ, и жнѣешь каде си не сѣалъ,
 и ѣа не смеахъ да посѣемъ тѣко сѣме,
 и стопанотъ мѣ речѣтъ: лѣкаве рабѣ
 и лѣнїве, ты пощо си знаѣлъ, ѣле
 жнѣемъ каде сомъ не сѣалъ: ты трѣ-
 веше да ми го постѣшь сѣме то, а
 ѣа бы го пожналъ, пощо неси кадиръ
 да го жнѣешь, емъ пощо знаѣшь
 ѣле ѣа сомъ кадиръ свекоаѣ, и ѣа бра-
 фа се оубоахъ що сомъ кадиръ же сѣ-
 емъ, а за жнѣенѣ, ѣте стопанотъ,
 ѣте нїва та, тои ѣтъ кадиръ и
 найкадиръ.

Слышайте православни Хрїани, да
 ви кажемъ, какъ можѣтъ да бѣдѣтъ
 бери-

берікетъ по зѣмла, и да го чѣватъ
 гдѣ ѿ глѣда, ѿ слѣна, ѿ сѣша, ѿ
 лоши вѣтрови, ѿ много и безгѣдно
 дождіе, ѿ ти же шо іадетъ и хабитъ,
 ѿ свѣка лошотіа, ѿ прво кога же
 стѣритъ нїетъ да чѣетъ, нїва нека
 фѣтатъ сїречь тазатъ, шо же се
 родитъ да ѿделитъ за бга, да да-
 детъ спроти берікетотъ, и даванѣ
 тоемъ кога же извѣдишь сѣме выкни
 Попа, нека ти чати молитва на
 сѣме то, зере бѣзъ молѣнѣ бѣзъ бла-
 гослѣвъ, бѣзъ бжїа поможь нишо
 небыватъ, зере всѣкое даїніе благо,
 и всѣкъ даръ совершѣнъ свѣше єсть,
 сходѣи ѿ бга оца свѣтогъ, пакъ
 Попотъ же се помѣли бгѣ, и же ре-
 чѣтъ шо мѣ пишѣтъ во молитва тѣ
 тебѣ аманѣтъ, ти го прѣкаме гдѣ
 бже нашъ ово и берікетъ, зере не
 смѣах-

смѣахъме да го фрлїмо оу мѣртва
 бездѣшна зѣмла, дѣри погледахъме
 на твоѣ величествїе, ты да заповѣ-
 дашь бже нашъ, да никнетъ, и да
 пораснетъ, и да оузрѣетъ, и да се
 оучинитъ лѣвъ за іадѣнѣ, и да го
 оучдатъ ѿ свѣка слѣ шо киндисало,
 и детъ по берікетъ ѿ скачки, ѿ ло-
 ши сойки, ѿ гдѣ, ѿ свѣка слѣ што
 се пѣшатъ, неверікетїи наши, заради
 грѣхови те наши. Молимъ ти се бже
 нашъ ѿвори твоѣ хѣзно прѣклаго, ѿ-
 ворї твоѣ рѣка шо є пѣна со хѣваны,
 и дѣрдай нѣмъ, зере ты си реколъ
 намъ са кои те иже, ви дадатъ, и
 дѣрги рѣчови таквыа, иматъ оу мо-
 литва тѣ, и тѣа молитва га иматъ
 оу малъ трѣбникъ на лїстѣ сої. и
 пакъ кога же ѿжнѣешь и собѣрѣшь на
 гѣмно, и же го нарѣдишь околѣ стѣ-
 жеръ

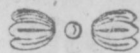

Жерз пакз выкни Попа нека го пречѣ-
титз, и Попотз оу молитва та же
речѣтз: Ты Гди Бже нашз за ради
твоя харнота си заповѣдалз, и злего
оной берикетз, ты да благословишь
и овоа гѣмно, и овоа домакинз,
да мѣ оумножишь свакий берикетз,
жито, вино, масло, свакое добро; и
оуще дрѣгги речови, и когомолство
иматз писани во молитва та, и ѣтз
писана на листз соа. Зере така за-
повѣда Бгз Хртосз рече: каде сте
двоица или троица собрани во име то
мое, нешо сакаате ѿ мене, ја сомз
по среде васз, ве почѣдемз за харно
акв ме молите, емз рече намз Хр-
тосз чѣкайте да ви ѿворотз, пы-
тайте да ви дадатз, тражите да
найдете, зере свако кои проситз же
мѣ дадатз, и кои же тражи же най-

детз,

детз, и кои клякатз же мѣ ѿворотз,
и рече кага вы ѣ на ваши те деца ги
раните имз давате по нешо хѣбако,
или сладко, зере вы ѣ жалъ пакз си
ги гледате деца та, а гали небѣра
нимз васз пощо ми се плачете, и ме
молите или кои ѣтз по харенз та
тко да ли ја или вы ѣ, ама акв ре-
чете на гѣмно дошло шо же мѣ мо-
литва она, было шо было: немойте
и така да речите, зере же грешите,
стїи Сцы шо ставиле молитва та
не ѣтз те веке ли, али знаете еле
ѿ гѣмно и ѿ хамбарз можетз да
го зѣметз Гдѣ, и на гѣмно акв ѣтз
мало можетз да го оумножитз,
или не сте чѣли Хртосз ѿ пѣть леба
и две рыбы наситилз пѣть хиладе
дѣши, и два на десетъ кошїна тро-
нхз трѣшки собраха, ама кага ги
изаро-

и зароби лѣбови те погледа на небо,
и се помолѣ Оцѣ своему, и ги благо-
словѣи па ги раздаде по люди, те
и доуха и се наситѣха и бѣ. кошѣна
трѣшки собраа, и дѣнь денека той
Хрѣтосъ стонѣтъ, и той благо-
словѣи можѣтъ и сега да бѣдѣтъ,
така и болша сѣхъ; и лозѣ кага же
сѣдишь, и кога же ю берѣшь све со мо-
литва да чинишь, или воѣкка ѣмишь,
акъ са кашъ да ти се раѣкатъ ко-
станъ, бахчалакъ, яблѣки, крѣши,
сливы, лозницы, орѣси, костѣни,
мигдали, хѣръ що да бѣдѣтъ да раз-
дадѣшь за Бога ѿ прѣва та коница,
що же забѣрѣшь, ѣмъ ѿ найхѣбаво
мѣсто да забѣрѣшь прѣво то, и челно-
то да го дадѣшь на некои просѣакъ,
или во црква ѿнеси, и раздади по
люди, или по пыгачи, или по сирѣ-
масы, или оу некои манастирь хѣръ

каде-

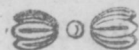
кадегѣдеръ да дадѣшь, а мо найхѣба-
то ѣмъ наичѣлно то за име Божѣо
прѣво да дадѣшь, после самъ да за-
падѣшь, или пешкѣшь да дадѣшь
ѣмъ да дадѣшь, акъ имашъ бѣстанъ
найсефѣте, найголѣма та лѣбеница,
на просѣацы да ѿ дадѣшь, после на
забѣта пешкѣшь по мала да ѿнесѣшь,
така и ѿ грѣзѣ, така и ѿ овоѣки,
така и ѿ житѣ, зерѣ просѣакотъ же го
носѣтъ бѣгъ, а за кѣтотъ же го па-
дѣтъ самъ, или кого се боишь помош-
но да ѿ Бога или ѿ чоѣка шо ѣтъ и
онъ подъ бѣга, ѣмъ ѿ прѣво наичѣсно-
то найсѣдро то, найголѣмо то най на
прѣдъ за бѣга да го дадѣшь, ѣмъ
пакъ бѣзъ Попа дѣрнемъ стѣоритъ
молитва да го не раздадѣшь, акъ
раздавашъ цршны, или лѣбеницы,
или ябѣки, или житѣ, да стѣвишь

во

во ѢДЕНЪ СЪДЪ БѢШКА НАЙКРЪПНО,
 НАЙЧИСТОЕМЪ, ДА ГО НАЗВЕШЬ ТОЙ
 СЪДЪ БЖІЙ СЪДЪ, И ТОА ЦО СИ ТЪ-
 РИЛЪ ВО НЕГО ДА ГО НАЗВЕШЬ БОЖІО
 ЗАХІРЕ, И КОИ ЖЕ ПРОЙДЕТЪ ѿ НЕГѠ ДА
 МѠ ДАДЕШЬ ЗА БОГА, ЗЕРЕ БГЪ ЕСТЬ
 ЧИСТЪ, И ЧИСТО ТРЕКЕТЪ ДА МѠ СЕ ДА-
 ДЕТЪ, ХУБАВОМѠ ХУБАВО, ИЗБРАННОМѠ
 ИЗБРАННО, ЕМЪ ДА ЗНАЕШЬ И ДА ВЕРД-
 ЕШЪ ЦВѢСТО, ЕЛЕ ПРОСАКЪ ЛИБОЛО КА-
 ДЕ ГОДЪ ЦО ДА ДАДЕШЬ, ТО ВА ВО РЪЦЕ
 САМОМѠ БГѠ ХОДИТЪ, КАЦО ВЕЛИТЪ
 ХРТОСЪ: И ЕДИ ПРАВЕДНИ И ПРОЗОР-
 ЛИВИ И ТАКА И ЕСТЬ, ТАКА И ДА ВЕРД-
 ЕШЬ А КѠ СИ ХРТИАНИНЪ, ЕМЪ А КѠ РЕ-
 ЧЕШЬ, ПОЦО ЖЕ ДАДЕМЪ НЕЦО БГѠ, ЦО
 МИ ТРЕКЕТЪ ПОПА ДА ВЫКАМЪ, ЦО Е
 ПОПОТЪ, БГЪ ЖЕ ГО ПРИИМАТЪ И БЕЗЪ
 ПОПА, НЕ МОЙ И ТО ВА ДА РЕЧЕШЬ, ЗА-
 ЦО ПО ѢДЕНЪ ЕСАПЪ ПО ЧЛѢЧЕСТВѠ И

ПОПОТЪ

ПОПОТЪ ЕТЪ КАКѠ НАСЪ ЧОЕКЪ, ВЕЛ-
 ФИМЪ ЛЮДИ И БГЪ ГО ѠРЕДИ, ДА БЫДЕ
 ХОДАТЪИ МЕЖДѠ БОГОМЪ И ЧЕЛОВѢ-
 КОМЪ, ТАКА МѠ БѢШЕ ЖЕФЪ ГДѠ, ѠСТА-
 ВИ ЕДИ ЛЮДИ ДА СКИТААТЪ, ДА И-
 ДАТЪ КАХЪ КАДЕ БГЪ КАХЪ, КАДЕ ЧО-
 ЕКА, КАДЕ БГА КОГА ХОДИТЪ МОЛИТСА
 ЗА ЛЮДИ И ВЕЛИТЪ: ПРОСТИ БЖЕ ЛЮДИ
 ТВОИ, СОЗДАНИЕ ТВОЕ, СГАДО ТВОЕ,
ЕЖЕ СНАБДѢЛЪ ЕСИ ЧТНОЮ ТВОЕЮ КРО-
 ВІЮ, ПОМИЛДИ МНОГОМИЛОСТИВЕ И ЧЛѢ-
 КОЛЮБЧЕ, ПОМАНИ ТАКѠ ПЛОКЪ ЕСМЫ
 ДѠХЪ ХОДАИ, И НЕОБРАЩАЛІСА ПРАХЪ
 ВО И ПЕПЕЛЪ ЕСМЫ, И СОСТАВЪ НАШЪ
 ТАКѠ НИЧТОЖЕ ПРѢДЪ ТОВОЮ, НО ТАКѠ
 ЦЕДРЪ ОУМИЛОСЕРДИСЕ НА НАСЪ, И Ѡ-
 ВРАТИ ГИТѢВЪ ТВОИ ПРАВЕДНѠ НА НЫ
 ДВЫЖИМЫИ, И НИСПОСЛИ НАМЪ МИЛО-
 СТИ ТВОА БОГАТЫА, И ДАРДИ НАМЪ
 ВСА ТАЖЕ КО СПАСЕНИЮ ПРОШЕНИА, И ВЕЧ-
 НЫХЪ

ныхъ бла́гъ воспрі́ятіе, моли́твами
 пречты́а твоѣа ма́тере, и́ все́хъ
 стѣхъ твои́хъ, а́минь. То ва збо-
 ритъ Попотъ за лю́ди кога хо́дитъ
 при Б҃га, и́ па́къ кога хо́дитъ при
 лю́ди те, и́ вели́тъ пріиди́те покло-
 нимса, и́ припаде́мъ Хр҃тѣ цр҃ви на-
 шемѣ, и́ помолі́теса и́ возда́дите
 Гд҃у Б҃гѣ на́шемѣ, іакѡ́ тои́ е́сть
 Б҃гъ на́шъ, и́ мы лю́діе овцы, па́жи-
 ти е́гѡ, и́ безъ негѡ́ ничто́ не мо-
 жемо, и́ безъ негѡ́ ничто́же бы́ть,
 е́же бы́ть вса́кое да́ніе б́го, и́
 вса́кій даръ со́вершенъ ѡ́ негѡ́ е́сть
 схода́и, О́ца свѣтѡвъ, и́ томѣ по-
 доба́етъ сла́ва, че́сть, и́ покло́неніе:
 е́диномѣ во трои́цѣ, О́цѣ, и́ Сн҃ѣ,
 и́ стѡмѣ Дх҃ѣ, ннѣ́ и́ прно, и́ во вѣ-
 ки вѣ́кѡвъ а́минь. То ва зборитъ
 Попотъ на лю́ди, и́ за́то ва се назы-

ва́тъ

ва́тъ хо́датай, и́ Хр҃тосъ ги назва́
 соль, по́що сатъ соль о́на во свѣщо
 тре́бетъ, и́ това що приносѣ́тъ при
 Б҃га, то ва е́тъ крѡ́внъ за сто́ка та
 да ти се ро́дитъ, и́ до го́дина, крѡ́-
 внъ ꙗ́кѣ рече́тъ на́шиски жер́тва, за-
 то ва тре́бетъ соль, зере Хр҃тосъ рече́
 во е́вѣліе: вса́ка жер́тва со́лю ѡ́соли́т-
 са, и́ па́ки вы е́сте соль земли, и́
 прѡ́чал. Е́те за́то ва тре́бетъ Попъ
 да ѡ́чатитъ то ва що ꙗ́кѣ разда́вашъ
 за Б҃га, о́нъ ꙗ́кѣ ста́ви петра́хилъ що
 мѣ е́ да́денъ ѡ́ Б҃га, и́ ꙗ́кѣ го́ чреслимъ
 стори Б҃гѣ, и́ ꙗ́кѣ рече́тъ що пи́шетъ
 во моли́тва та, и́ ꙗ́кѣ рече́тъ: Гд҃и
 Іисе Хр҃тѣ Б҃же на́шъ, ты що си прі-
 ималъ е́денъ заманъ на та́м жѣна
 вдови́ца, що пра́тила две а́спри, и́
 со е́го побро́лз, посла́лз наймно́гѣ
 ѡ́ сви те що пра́кла по ви́ше, ты и́ ѡ́

о́вогѡ

Овогѡ чоѣка що ти пра́катъ се га,
 па́къ ѡ твоѣ то що си мѡ го да́лъ,
 ты́ па́къ ѡ негѡ ѡде́илъ, и́ ма́ло
 нещѡ пѣшкетъ тебѣ́ ти пра́катъ
 твоѡ ѡ твои́хъ прино́симо, да мѡ
 го прѣ́ймашь и́ да мѡ да́дешъ, па́къ
 и́ до го́дина сва́ка хѡбавина и́ па́къ
 пѣшкешь, да ти пра́катъ, и́ да́рди
 о́вомѡ чоѣкѡ, то да́рѡ и́ли милощѡ
 и́ли хѣръзъ ка́къ да мѡ етъ, и́ме то
 да́рди ми на о́вои вѣ́къзъ свека́кво до-
 бро, и́ на то́и вѣ́къзъ ты́а хѡбавинѣ́,
 що ти са́тъ во ра́и да́рди мѡ, а́минь.

Бѡ Хрѣ́тіани мои неке́те, и́ли не
 зна́ете да чини́те та́ка ко писаніе́ що
 каза́ Дѡхъ стѣ́и оу́ Прорѣ́цы, и́ Апѡ-
 столы́, и́ прекѡ оу́мныи́ Соломо́нъ,
 и́ онъ Дѡхѡмъ стѣ́имъ зворѣше, и́
 рече́: Почти́ Гда́ ѡ пра́ведныхъ тѡѡ-
 двѡзъ твои́хъ, и́ да́и ни́щемѡ взи́имъ

да́етъ

да́етъ Бгѡ, и́ Бга ѡдолжи́тъ, то ва-
 же рече́тъ хѡба́во нещѡ кои да́ва сирѡ-
 ма́ѡ, го за́дандетъ Бга, Бгъ мѡ ѡ-
 ста́ндетъ до́лженъ на то́гоа чоѣка що
 разда́ватъ за Бга, и́ па́ки сакашли
 да имашъ бекѣ́а на стока́лтъ, да ти
 а́ чѡватъ де́ла ѡ неа́ Бгѡ, а́ма́ немо́и
 ѡ полошо́ то; зере́ же́ ти се налю́ти,
 ка́къ Кайнѡ що мѡ се налю́ти, за́що
 полошо́ нещѡ и́звѣраше, да́ваше за
 Бга, и́ Бгъ ѣ́мъ не́мѡ го прѣ́йма
 ѣ́мъ, не мѡ и́деше́ напѣ́дъ, ѣ́мъ го
 запизми, а́ не да го поми́лдатъ, а́
 бѡ ѣ́ Хрѣ́тіани ѡста́вите́ наиозгоро
 глѡтно́ то жи́то, кои да́ро́идетъ же́
 мѡ да́дешъ ѡ глѡтно́ то, а́къ е́тъ
 ѣ́мишь ѡ полошо́ то наичѣ́лно то
 не́мѡ да́вашъ, го чѡашъ и́ли за́ дѡша́
 та снага́ та своѡ, и́ли на некои за-
 битъ да го поклѡ́нишь, а́ Бгѡ пра́-

К

кашь

кашь полошо то, за тоа лошо да-
вашь лошо зѣмъ цю сѣмъ то ба ти
никъдетъ, акъ си сиромѣго чѣашь
наиѣарно то да го дадешь на некои
ага, илѣ некои голѣмъ кмѣтъ, да го
фѣтишь прѣатель, а да го прѣтишь
Бгъ не мыслишь, цю же го молишь
да ти помѣжетъ, да се рѣдитъ, и до
гѣдина цюко, на чоѣка се надеашь,
а не Бга, оу ѣалтѣрь пишѣтъ, Дѣхъ
сѣгѣи велѣтъ: Не надѣйтѣся на кня-
зи, на сыны челоѣческѣа, во ниѣхъ
же нѣсть спасѣнѣа, вы ѣ сиромѣси
чѣстѣте чоѣка вѣше ѡ Бога, и зато
ба не чѣва Бгъ и градъ вѣѣтъ, и дрѣго
нешо, а богѣти те чѣстѣтъ црѣво то
своѣ, а не Бга, велѣтъ Ѡвоа похѣбѣво
нека стоѣтъ да го идѣмо на тоѣ
дѣнь, на Ѡноѣ кага же имамо гѣсты,
да зато ва Хрѣтіани пѣѣтъ градъ

зачо

зачо сѣте ѣдни челоѣкоѣгѣдници,
и чрѣвоѣгѣдници, а не Бгѣгѣдници,
а не познаѣте своѣ грѣхъ, свои каба-
ѣтъ, своѣ безѣмѣе, цюко вѣмѣте не
дрѣжимъ четѣрцы, зато ва пѣѣтъ
градъ, Попо цюго го кѣратѣ зацо
роѣѣтъ во четѣрѣтокъ, цю несте
достѣѣни да го оуѣѣте, а дали да
го кѣратѣ, зато ва пѣѣтъ градъ, и
заради дрѣги погѣнѣѣе цю се чинѣтъ;
или скршомъ се фрѣило копилѣ, или
скршомъ се оуѣпѣлѣ некои некого,
ѣмъ не се знѣѣтъ кои, илѣ се клѣѣ-
ѣте мѣѣ себе, илѣ га раздрѣѣте
не се проѣѣѣте, илѣ причѣсна не-
сповѣдани зѣмѣте, илѣ оу црѣкѣ оу-
нѣтра мѣрски пѣсни пѣѣте, илѣ сирѣ-
мѣхъ, илѣ сакѣтомъ, пѣѣтѣкъ, шѣш-
кѣвомъ, мѣтѣкѣвомъ, гѣшѣвомъ, ха-
лѣсаномъ, хѣлаѣвомъ, вѣдалѣомъ,

К 2

грѣшно-

грѣшномѸ се смееѣте, шегате го, пѣ-
дите го, задирате, со него го ѣглнце
чините, и за дрѣги грѣховы таквыа,
зато ва идетѸ гнѣвѸ Бжїи на сыны
непокоривыа. Хрїтани Бжи четвѣр-
цы да рабѣтѣте, нема грѣхѸ, салтѸ
недѣла нека се држи хѣбавѸ, жены
спрѣти срѣда нека прѣдатѸ, и оу пѣ-
токѸ нека рабѣтаатѸ, мѣжи четвѣр-
цы нека ѠраатѸ, нека вѣзатѸ, вела-
кимѸ Ѡвыа грѣховы цо пишетѸ во
книга нека ги не чїнатѸ, и тыа до-
бры рабѣты цо са писаны во Ѡва
книга нека држатѸ, ѣмѸ да вѣрѣете
кацо ви казѸхъ ме, зерѣ така земѣхѸ
Ѹ Гда, и така даваме вамѸ, акѸ са
каате, да прокоѸате на Ѡво вѣкѸ, да
имате берикѣтѸ, и рахатликѸ, и на
той вѣкѸ да найдете царство небѣсно,
и на Ѡвои малѸ вѣкѸ цо ꙗе вѣдѣте

Благо-

благодѣть Бжїа, и милость ѣгѸ да
ве дочѣватѸ Ѹ свако сло, Ѹ стрелы
летѣщыа во дни, и Ѹ вѣщи во тмѣ
прѣходѣщыа, Ѹ страѣша и вѣса по-
лѣденагѸ, и Ѹ мечтанїи лѣкавыхѸ,
молїтвами прѣчтыа Бжїы, силою
чтѣнагѸ, и живѣтворѣщагѸ крестѣ,
прѣстѣтелствыхѸ чтѣныхѸ, и без-
плѣтныхѸ силѸ, чтѣнагѸ, и славнагѸ
прѣтѣчи, и крестїтѣла ІѸанна,
стѣыхѸ славныхѸ, и всехѣалныхѸ
ѸпѣстѸвалѸ, стѣыхѸ славныхѸ, и до-
бропѣвѣдныхѸ мѣченикѸвѸ, препѣ-
дѣкныхѸ БгонѣсныхѸ ѠцѸ нашіхѸ,
и стѣагѸ великомѣченика Димїтрїа
мѣротѣчївагѸ, и Ѡнѣфрїа велика-
гѸ, и Нїфѣнта стѣагѸ, и свѣтї-
телей СѸмеѸна, СѸввы СѣрѣкскїхѸ
просвѣтїтѣлей, и всеѸхѸ стѣыхѸ,
амїнь.

Молї-

МОЛИТВА СѢАГѢ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА.

ГДИ БЖЕ великій Царю безначальный,
 послѣ ГДИ Архангела своего Миха-
 ила, на помощь рабѣ своему имкз,
 излѣти мѧ ѿ врагз моихз види-
 мыхз и невидимыхз, ѿ великій Ар-
 хангеле Михаиле излѣи мѧра благѧгѢ
 на раба твоего, ѿ великій Михаиле
 Архангеле демоносокршителью, за-
 прети всемз врагомз борющимся со
 мною, сотвори ихз ѧкѡ прахз предз
 лицемз вѣтра, ѿ великій Михаиле
 Архангеле шестокрилатый, и первый
 княже, и воиждо небесныхз силз,
 и всѣхз стѣхз, ѿ чюдный Михаиле
 Архангеле вѣди ми помощникз во
 всѣхз обыдахз, во скорбѣхз, во пе-
 чалѣхз, во пѣстынахз, на распѣтї-
 ахз, на рекахз, на моряхз тѣхѡе
 пристѧ-

пристанище, и избави мѧ великій Ми-
 хайле Архангеле ѿ всѧкїа прѣлести
 дѧвоискїа, и егда оуслышиши мѧ
 грѣшнаго раба твоего имкз молаща-
 гое твѣ, и призывающаго има
 твое стѡе, оуслыши молитвѣ мою,
 оускори на помощь мою; ѿ великій
 Михаиле Архангеле, побѣди всѧ
 противѧщїасѧ мнѣ, силою чѣнагѢ
 и животворящагѢ крѣта ГДНА, мо-
 литвами престѣа Бѣы, и стѣхз
 Англз, и стѣхз Аплз, и сѢагѢ ве-
 ликагѢ Николаѧ, и сѢагѢ Пророка
 Илїи, и стѣхз великомѣченикѢхз
 Димитрія мѧроточивагѢ, Евстаѣїѧ,
 Прокѡпїѧ, и преподѡбныхз ѡтецз,
 Нифонта, и Ѳндѣрїѧ великагѢ, ихз
 же молитвами Михаиле Архангеле,
 сохрани мѧ ѿ напрасныа смѣрти, и
 ѿ смѣртоносныа илзвы, и ѿ всѧкагѢ

СЛА, ВО ВСА ДНИ ЖИВОТА МОЕГО, И
 НА КОНЧИНЫ МОЕА ѿ АДКАВУХЪ БѢ-
 ТУВЪХЪ ИЗБАВИ МА, АМИНЬ.

СЛАВА БГ҃У НАЧАВШЕМОУ

И СОВЕРШИВШЕМОУ.

ПРЕБЛАГОСЛОВЕННОЙ ДѢТѢ БЦѢ

ПОСПѢШЕСТВОВАВШЕЙ, ЧЕСТЬ,

И СЛАВА, ВО ВѢКИ

АМИНЬ.

БДИНА ЖИЗНИ МОЕА НАДЕЖДА ІИСУС

ХРІСТОСУ.

6314

1948

